

Nlaš tednik

Koroški

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Največja izbira kopalnih
oblek in kopalnih hlačk

vseh kakovosti po vseh cenah na raz-
polago v trgovski hiši

Grüner

CELOVEC - BURGGASSE

4. leto / številka 18

V Celovcu, dne 1. maja 1952

Cena 1 šiling

Popravek

Z občnega zbora izseljencev dne 17. t. m. je prišlo v uredništvo našega lista poročilo, ki je navajalo tudi tam stavljeno vprašanje o bivanju predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev, g. dr. Tischlerja, za časa izselitve. Razumljivo je, da je predsednik odgovoril v našem listu. Naknadno se je izkazalo, da poročilo v toliko ni bilo točno, ker se niso imenovala imena, pač pa se je glasilo opozorilo nekega tam navzočega gospoda, naj bodo izseljenci edini in naj ne poslušajo „gospodov, ki tudi imajo slovenski list in so bili ob izselitvi v nemških službah“.

V pisni zahtevi po popravku v smislu tiskovnega zakona, priobčenem na drugem mestu našega lista, beremo naslednji zaključni stavek, naslovljen na predsednika NskŠ: „Obžalujemo samo, da z boleznim iskanjem povodov za trenje vnašate spor v enotno Zvezo in s tem onemogočate strnjeno borbo za dokončno popravilo škode, za katero ste baje ustvarili prve predpogoje.“

Navedeni slučaj nazorno prikazuje narodno-politično ozračje med našimi slovenskimi vrstami in je dobra šola vsem treznim. Vloga g. dr. Tischlerja ob povratku izseljencev in za časa njegovega delovanja v deželni vladi je tako neoporečna in narodno zaslužna, da bi je tudi najostrejši politični nasprotnik ne smel osporavati. Povratek v Celovec in odhod izseljencev na domove ter pospešena rešitev vprašanja izseljeniške odškodnine, so v pretežni meri uspeh njegovega osebnega truda in prizadevanja in to tem dragocenejši, ker je imela zasedbena sila glede vrnitve izseljencev na Koroško in na njihove domove prvotno povsem drug načrt. Uspeh dr. Tischlerja je zgolj iz narodno-političnega vidika edinstven, moralno in kulturno pa neprecenljiv. Izvajanja in novelizacija zakona o povrnitvi razlaščenih imovine, ki segajo v najnovejšo dobo, pričajo že same o pravi zamotani vprašanja, ki se je po njegovem trudu rešilo proti volji merodajnih krogov na najenostavnejši način. Izseljenca, ki sta dobila nato tudi morebiti škodo povrnjeno, pa spričo gornjega dejstva podpiseta stavek, da je g. dr. Tischler baje ustvaril prve predpogoje za dokončno popravilo škode, torej nista posebna ljubitelja resnice.

V omenjenem spremnem pismu je v tej zvezi še trditve o vnašanju sporov v enotno Zvezo slovenskih izseljencev. Ta trditve ni nova in jo srečujemo, kadarkoli si drzne kdo izven odbora kake organizacije oceniti odborovo zadržanje in delo iz svojega lastnega pogleda. Odbori so namreč mnenja, da so idejno kot delovno tako širokogrudni, da je pri njih prostora tako za komunistično kakor za socialistično in za katoličano. Mnogokateri nasede tej trditvi in ne vidi, da mu je sicer dovoljeno množiti vrste teh organizacij, nima pa nobene možnosti, da tam uveljavi načelo, ki ni marksistično. V položaju, ki bi zahteval njegovo doslednost ob nepremostljivosti miselne ločitve, si nato marsikdo želi, naj bi se idejna razlika poravnala brez njega. Ta duhovitost se končno še stopnjuje do trditve, da ima vsa nacionalna borba, ki označuje naše kulturno-politično življenje, za ozadje samo neka osebnostna nesporazumljenja dveh ali treh oseb „v centrali“.

Kulturni razvoj koroških Slovencev po drugi svetovni vojni prehaja v dobo idejnega čiščenja. Do druge svetovne vojne je bila nazorna borba notranjega značaja in se je odigravala bolj ali manj vidno v narodnih organizacijah. Zato je bil zunanji značaj teh organizacij samo naroden. Po drugi svetovni vojni pa skrajni marksizem zanaša v vse naše organizacije svoje poglede na narodno, kulturno, gospodarsko in socialno življenje in jih skuša brezpogojno uveljaviti. Skrajna levica je ob vsej svoji

Tisočglava množica na kulturni prireditvi

Minulo nedeljo so šolske sestre v št. Rupertu zaključile polletni zimski gospodinj-ski tečaj.

Razstava sama je privabila nad tisoč gledalcev in popoldanske prireditve se je udeležilo ravno tako nad tisoč ljudi iz bližnje in daljne okolice. Tekom popoldneva so gledalci kar dvakrat napolnili veliko dvorano šentrupertske šole. Med odličnimi gosti smo opazili tudi župana velikovškega mesta, g. Hosp-a.

Razstavo sta obiskala tudi okrajni šolski nadzornik, g. Maklin in namestnik okrajnega glavarja, g. Meierhofer, ki se nista mogla dovolj načuditi vsemu, kar so dekleta pokazala na razstavi.

Podrobno poročilo prinašamo na četrti strani.

Nov poveljnik atlantske vojske

Predsednik Truman je imenoval vrhovnega poveljnika vojnih sil Združenih narodov na Koreji, generala Matthew-a Ridgway-a, za vrhovnega poveljnika vojnih sil Atlantske obrambne zveze.

Imenovanje novega vrhovnega poveljnika je bilo potrebno, ker je podal ostavko na to mesto dosedanji vrhovni poveljnik, general Dwight D. Eisenhower. Zato je Atlantski svet zaprosil v ponedeljek predsednika Trumana, naj imenuje novega vrhovnega poveljnika. — Dosedanji šef generalnega štaba Atlantske zveze, general Al-

fred M. Gruenther, ostane še nadalje na svojem mestu.

Nadalje so v Washingtonu sporočili, da je predsednik Truman imenoval za poveljnika vojnih sil Združenih narodov na Koreji bivšega visokega komisarja Združenih držav v Avstriji, generala Mark Clark-a.

General Eisenhower, ki odpotuje koncem maja v Ameriko, se mudi na poslovilnem obisku v Zapadni Nemčiji. Pred svojim odhodom v Ameriko bo obiskal še vse države, članice Severo-atlantske zveze.

Volitve v Trstu

Dne 25. maja bodo volitve v anglo-ameriškem območju Svobodnega tržaškega ozemlja. Za te volitve so vložili Slovenci v občinah Dolina, Repentabor, Devin-Nabrežina in Zgonik skupne liste, ki se imenujejo „Liste slovenske skupnosti“. — Na teh listah so združeni kandidati Slovenske demokratske zveze, Slovenske krščansko-socialne zveze, Osvobodilne fronte slovenskega naroda in Skupine neodvisnih Slovencev.

V Trstu samem so vložile skupno listo

slovenske protikomunistične stranke (Slovenska demokratska zveza, Slovenska krščansko-socialna zveza in Skupina neodvisnih Slovencev) in sicer pod imenom „Slovenska narodna lista“. Njen volilni znak sta lipova vejica in tržaški znak. — Titovi komunisti so vložili v Trstu skupno listo z nekaterimi Italijani in njih volilni znak sta peterokraka zvezda in tržaški znak. — Kominformistični slovenski komunisti gredo na vsem tržaškem ozemlju skupaj z italijanskimi komunisti.

ŠT. JAKOB VABI

V nedeljo, dne 4. maja t. l., je zaključek kmetijsko-gospodinj-skega tečaja v „Narodni šoli“ v št. Jakobu v Rožu.

Ob 8. uri bo odprta razstava ročnih del in kuharskih izdelkov. Razstava bo odprta ves dan.

Popoldne ob pol 2. uri je v „Narodni šoli“ prva prireditve, ki jo ponovijo gojenke ob 6. uri. K prvi predstavi naj pridejo predvsem oni iz bolj oddaljenih krajev. Otroci pa naj pri-

dejo samo v soboto ob 4. uri popoldne, ko bo prireditve posebej za nje.

Sporod prireditve:

1. Pozdrav
2. Govor
3. O sreči
4. Igra z glasbo
5. Narodno kolo
6. Iz življenja v življenje
7. Zahvala

Med kratkimi odmori: citre in kitara.

spretni taktiki vajena, da izsili svoj cilj z železno doslednostjo. S trenutkom torej, ko se odloči kak odbor za marksistično linijo, je zaigral pravico zastopstva katoliškega ljudstva.

Idejna razjasnitev naših vrst je kulturno-politična nujnost in se ji nobena slovenska organizacija ne izogne. Marksizem jo izsili končno tudi od vsakega posameznika. „Enotni“ odbori so danes laž ali samoprevara, razen če so enotno marksistični, njihova linija pa je nesporno — diktirano ali prostovoljno — enotno marksistična s štafazo odbornikov oziroma članov, ki osebno odklanjajo levičarsko smer, a nimajo korajže za doslednost. Res je korajža tudi zaveda števila in se bo pojavila, čim bo večina članov spregledala položaj in uvidela, da je spričo marksistične neizprososti nazorna enotnost nemogoča.

Narodno in socialno-politične posledice slovenskega marksizma na Koroškem bodo premnogim, ki danes gledajo, a ne vidijo, odprle oči. Za narodna stremjenja, ki so na Koroškem povezana s požrtvovalnostjo in navdušenjem za narodne vzore, je marksizem najboljše uspavalno sredstvo. Spremlja ga smrtna tišina brez zavesti, zaključuje golo koristolovstvo in sebičnost. Marksistični recept reševanja kmetijskega vprašanja pa je preko raznih poizkusov „strojnih dvorov“ in državnih zadrug prisilni kolhoz, s katerim kmetstvo preneha biti. Veliki razvoj se bo v tem pogledu slejkoprej zrcalil v naših malih razmerah in jih bo soustvarjal. Naša naloga pa bo, da bomo odpirali oči „enotnim“ organizacijam za razgled okrog sebe in da bomo z odločno kretljivo razkrivali nepoštenje in stvarno ocenjevali popravke.

MLADI ROD

Izšla je te dni šte. 4-5 Mladega roda v obsegu 24 strani in stane en izvod te številke 1.50 šil. — Več v prihodnji številki „Našega tednika“.

KRATKE VESTI

V Celovcu je v petek, dne 25. aprila, demonstriralo okrog 1500 stavbnih in lesnih delavcev proti novemu investicijskemu načrtu zveznega finančnega ministra. — Govoril je predsednik delavske zbornice, socialistični poslanec Truppe.

V dneih od 2. do 4. maja bo v Vrbi ob Vrbskem jezeru sestanek avstrijskih zdravnikov, kjer bodo razpravljali predvsem o novih pridobitvah kirurgije.

V kratkem (po novem voznem redu) bo vzpostavljen tranzitni osebni železniški promet med Celovcem in Volšperkom preko jugoslovanskega ozemlja pri Dravogradu.

V Zagrebu so se sestali zastopniki Avstrije, Jugoslavije, Svobodnega tržaškega ozemlja in Italije, da bi se dogovorili o novih železniških tovornih postavkah za prevoz blaga med Avstrijo in Trstom.

Škoda, ki je nastala vsled železniške nesreče pri Mürrzuschlagu, cenijo na približno 10 milijonov šilingov.

Dne 3. maja bodo v Parizu verjetno končani razgovori o evropski obrambni skupnosti. Pogodba med zapadno-evropskimi državami pa bo verjetno podpisana v holandskem glavnem mestu, v Den Haag-u.

Socialistična stranka Zapadne Nemčije je odklonila, da se njeni zastopniki razgovarjajo s kanclerjem dr. Adenauerjem o vsebini sovjetske note o možnosti mirovne pogodbe z Nemčijo.

V novi jugo-zapadni državi Nemčije je sestavila novo vlado koalicija med socialisti in naprednimi nemškimi strankami, ki so dobile skupno 64 glasov proti 50 glasovom krščansko-demokratske zveze. Tako je ta najmočnejša stranka nove jugo-zapadne države v opoziciji.

Poseben odbor ameriškega kongresa raziskuje že več mesecev, kdo je kriv — bivša nemška ali sovjetska vojska — umorov v gozdu pri Katynu na Poljskem, kjer je bilo ubitih leta 1940 okrog 12.000 poljskih častnikov.

V srednjih predelih Združenih držav, ob srednjem toku veletokov Mississippi in Missouri, so narasli valovi teh rek predrli nasipe in poplavlili silne površine plodne zemlje. Več tisoč in tisoč ljudi je moralo zapustiti svoje domove.

Po štetju z dne 1. marca t. l. je doseglo prebivalstvo Združenih držav Severne Amerike število 156.197.000 in je naraslo v zadnjih dveh letih za 5 milijonov oseb.

V mestu Jackson v državi Michigan v Združenih državah so se uprli kaznjenci, razorožili so 11 paznikov, nakar so zahtevali od uprave kaznilnice in od guvernerja države Michigan, da sprejme njihove pogoje za omiljenje disciplinskih kazni in za boljše postopanje z njimi. Ako teh pogojev ne bi sprejeli, so grozili uporni kaznjenci, da bodo ubili 11 paznikov.

Pri ponočnih vojaških vajah v Atlantskem oceanu je zadel ameriški rušilec v letalonosilko. Rušilec se je potopil. Pri nesreči je utonilo 176 mornarjev.

Dne 28. aprila je stopila v veljavo japonska mirovna pogodba. S tem je vzpostavljena spet neodvisnost Japonske. — Pač pa je Japonska še v vojnem stanju s Sovjetsko zvezo in s komunistično Kitajsko.

VABILO NA SKETOVO PROSLAVO

Ob stoletnici Sketovega rojstva bo v nedeljo, 18. maja, popoldne v Kolpingheimu v Celovcu slavnostna akademija. — Na sporodu je med drugim petje in prizori iz špi-carjeve Miklove Zale.

Vsi Slovenci iz Celovca in podeželja so na to prireditve prisrčno vabljeni.

Politični teden

Po svetu ...

Ko sta se pred tedni Schuman in Adenauer v Parizu načelno sporazumela o Posarju, se je za nekaj časa vsa zapadno-evropska diplomacija oddahnila. Bonnska socialistična opozicija je prešla k veliki politični ofenzivi proti vladi dr. Adenauerja, češ da je izdal nemške koristi in prodal Posarje Franciji. To je bilo seveda zgolj notranje-političnega pomena. Adenauerjev dogovor s Schumanom je bonnski parlament odobrila, toda „Kriščansko-demokratska zveza“ — Adenauerjeva stranka — je na volitvah v jugo-zapadni državi vendarle doživela neuspeh, ker je socialistična stranka napredovala predvsem na njen račun. Vlada te federativne nemške republike obstoja sedaj brez Adenauerjevih kriščanskih demokratov, kar je oslabilo njen položaj v centralnem parlamentu v Bonnu. To so bile po vsej verjetnosti posledice Adenauerjevih svoječasnih izjav na sestanku s Schumanom.

Če pa se je Adenauerjev notranje-politični položaj za nekaj časa poslabšal, je vendarle s svojo zunanje-politično smerjo sprave s Francijo skoraj vsem prodir. Ko bo sklenjena „generalna pogodba“ — mirovni sporazum med zapadnimi zavezniki in Nemčijo — bo mogel Adenauer še pred splošnimi volitvami pokazati na očitne uspehe svoje politične smeri. Zvezni kancler je znal Zapadno Nemčijo preko vseh ovir od leve in desne pripeljati na stopnjo skorajšnjega enakopravnega zaveznika v sklopu držav Atlantske zveze. Uspešno mu je Francozom prav v toliko ustreči, v kolikor je to mogel doma tudi zagovarjati.

Veliki evropski vozle rešujeta dva: Schuman in Adenauer. Že dejstvo samo, da je Schuman kot zunanji minister preživel skoraj pol tucata francoskih vlad, daje Francozom legitimacijo, da mislijo dovolj resno, da je sporazum z Nemčijo tudi v njih korist. Schuman ima doma prav tako kot Adenauer opraviti z lastnimi prenapetostmi. Tudi on jih uspešno premaguje. Zato zadnjega Schumanovega pisma Adenauerju, v katerem mu piše, da razgovori z bonnsko vlado o Posarju nimajo nobenega pomena več, češ da je bonnska vlada preveč nepopustljiva — ne gre jemati preveč resno. Tudi to je bila le politična poteza starega zagovornika enotne zapadne Evrope in sporazuma z Nemčijo. Tako Schuman kot Adenauer vesta, kateri so nasprotniki njune politike utrditve zapadne Evrope in se morata od časa do časa poslužiti šahovskih potez, ki na prvi pogled morejo vzbuditi vprav nasproten videz.

Za Anglijo naj tudi Amerika jamči za varnost Francije

Tudi ta najnovejša francoska zahteva ni nič alarmantnega. Tudi izpolnitev te francoske želje bi prinesla predvsem pomirjenje francoske javnosti, ki z mešanimi občutki spremlja politiko Amerike, ki stremi za čimprejšnjo obožitev Zapadne Nemčije in njeno pritegnitev v Atlantsko zvezo.

Kakor po prvi svetovni vojni, tako tudi zdaj išče Francija jamstev pri svojih bivših zaveznikih (takrat je bila „mala antanta“). Zdaj je položaj bistveno drugačen. Važno je predvsem vprašanje, kaj potem, če bi „zaveznik“ Nemčija orožje obrnila proti svojim zaveznikom v okviru Atlantske zveze... Če bi čas od zadnje, tako krvave vojne, ne bil tako kratek, bi tudi Francozi danes ne bili tako občutljivi. Za angleškim jamstvom zahtevajo ameriško in tudi temu bo verjetno ustrezno, čeprav ne v tako točni formulaciji kot v angleškem primeru. Vsa prizadevanja sovjetske diplomacije preprečiti zблиžanje med Nemčijo in Francijo, oziroma onemogočiti uresničenje ideje vojaške obrambne skupnosti Atlantske zveze, se mora razbiti ob dejstvu, da brez gospodarske pomoči Amerike nobena država zapadne Evrope ne more voditi kakršnekoli drugačne politike, ne da bi tvegala gospodarski propad z vsemi tudi političnimi posledicami.

Zato je vprašanje enotnosti zapadne Evrope skoraj le zgolj vprašanje gospodarske konsolidacije, kateri se sicer počasi, toda gotovo podrejšajo tudi narodnostni prestiji. Italijani s svojimi zahtevami po Trstu niso prodirli

Londonska konferenca jim ni prinesla, kar so želeli. Ponudbe zaveznikov, naj Italijani sodelujejo v večji meri pri upravi cone A tržaškega ozemlja, so premale, da bi de Gasperijska vlada mogla s ponosom nanje pokazati. Vse izgleda, da pri italijanskih vo-

litvah v drugič Trst ne bo več volilno geslo. Razen tega pa bi z eventuelno priključitvijo Trsta Italiji bila de Gasperijska vlada bogatejša za kakih 50.000 novih Togliattijevih komunističnih volivcev.

... in pri nas v Avstriji

Kar se je že tolikokrat pokazalo, to je bilo treba še enkrat potrditi. Vsak spor med vladnima strankama v Avstriji — pa če je ta spor v resnici še tako globok in na videz nepremostljiv — se končno poravnava s kompromisom. „Volk je sit in koza je ostala cela“, bi mogli reči z besedami narodnega pregovora.

Že meseca februarja je bilo znano, da bo znašal primanjkljaj v državnem proračunu v tekočem proračunskem letu preko 10% vsega proračuna, ali približno dve milijardi in dvesto milijonov šilingov. Takrat so tudi povedali Amerikanci, ki imajo v svojih rokah upravo Marshallovih kreditov, da ne bodo dali na razpolago tega denarja, dokler ni vzpostavljeno ravnovesje v državnem proračunu. V zvezi s to zahtevo je nato novi finančni minister zahteval večje varčevanje, predvsem pa je zahteval bolj smotreno uporabo denarja za investicije. Proti temu so se uprli ministri socialistične stranke, ker bi razpolagali z manjšimi vsotami denarja in — denar pomeni tudi oblast ali pa „voljo naroda“.

Namesto pa, da bi se začeli predstavniki obeh političnih strank razgovarjati, kako bi našli zdravo gospodarsko podlago nadaljnjemu skupnemu vladanju, so začeli groziti drug drugemu, četudi je bilo že v naprej jasno, da koalicija med obema strankama mora obstati in da novih volitev še ne bo. — Bližal pa se je mesec maj, ko je končno že skrajni čas za začetek novega gradbenega dela in denar je bil nujno potreben, finančni minister pa ga ni hotel in tudi ni mogel dati, ker mu ga Amerikanci

niso dali na razpolago. Razen tega je moralo biti to vprašanje rešeno pred potovanjem kanclerja Figla v Ameriko.

V tej stiski je bilo pa vprašanje naenkrat rešeno s kompromisom. Ko so prejšnji dan še spravili socialisti na Dunaju desetisoče, v deželnih glavnih mestih pa tisoče delavcev k demonstracijam proti načrtu finančnega ministra, so drugi dan že pristali na kompromis. Sedaj se seveda obe vladni stranki hvalita, da je zmagovalo njihovo stališče. V resnici pa je to le na hitro roko skrupucani kompromis, za katerega še ni gotovo, kako se bo obnesel. Toda za približno pol leta je spet podaljšano življenje vladni koaliciji, ki je kakor dva sprta brata, ki sta po sili razmer prisiljena, da živita v isti hiši in da to hišo skupno upravljata in vzdržujeta.

Kompromis pa obstoja v glavnem na računu vseh, tudi najmanjših, davkoplačevalcev in v breme vseh potrošnikov. Finančni minister je pristal, da bo dal za investicije na razpolago 600 milijonov šilingov več, kakor pa je bilo prvotno v njegovem načrtu predvideno. Skupno bo za investicije in gradbe še vedno na razpolago pet milijard in 700 milijonov šilingov, torej samo za 100 milijonov manj kakor lansko leto.

Seveda pa je treba najti kritje za velikanski deficit preko dveh milijard. Zato bodo zvišane postavke za prevoz tovornega blaga, zvišane bodo cene za mineralna olja. Nadalje hočejo prihraniti pri raznih postavkah v proračunu okrog pol milijarde. Ker bi bilo pa vse to še premalo, hočejo vpeljati nekatere nove davke, že obstoječe povišati ali pa jih bolj strogo izterjevati. Zvišane bodo tudi pristojbine, ki jih je treba plačevati v kolkah za razne prošnje in to s 1. julijem.

Ni pa še rešeno vprašanje, kako bodo urejene cene za one kmetijske pridelke in kmetijske potrebščine, pri katerih je do slej finančno ministrstvo z doplačevanjem

Pismo iz Združenih držav

Bridgeport, koncem marca 1952.

Predvsem moramo sporočiti, da časopis „Naš tednik“ prejemamo v redu in do sedaj ni manjkala še nobena številka. Hvaležen sem vam jaz in vsi, ki tukaj prebiramo „Naš tednik“, ko skrbite za tako dobro slovensko branje.

Za prijatelje na Koroškem bi rad opisal mesto, v katerem živimo in pa način tukajšnjega življenja.

Mesto Bridgeport, kjer z družino živim, je v državi Connecticut. To mesto je oddaljeno od New Yorka proti severu okrog 60 milj. Razprostira se mesto do same morske obale. Njegova lega je v ravnini, po obsegu pa zavzema približno trikrat toliko površine kakor pa Celovec z okolico. Skupaj s priključenim mestom Stratford-om šteje Bridgeport okrog 250.000 prebivalcev in je glavno mesto države Connecticut. V mestu so zato oblasti in javna zastopstva za to državo.

V samem mestu in v okolici je večje število raznovrstnih tovarn, zato pa je tudi lahko dobiti delo in zaposlitev vsake vrste. Zaslužek je seveda različen in se ravna po vrsti dela. Delo samo pa ni preveč naporno, ker vsa težja dela opravljajo stroji. — Življenjske potrebščine, kakor živila, obleka in obuvalo, v primeri z zaslužkom ni predrago.

Glavni del prebivalstva sestavljajo seveda domačini, pa tudi naseljencev je precej. Tako so se naselili na pr. pred 40 leti v tukajšnje mesto Prekmurci, doma iz okolice Turnišča in Lendave. Računajo, da je danes v Bridgeportu okrog 600 prekmurških Slovencev. Razen teh naseljencev je še precejšnje število Madžarov, Poljakov in Italijanov. Tudi nas novo priseljenih Slovencev je v tem mestu že okrog 250. V kratkem pa se bo to število še povečalo, ker Slovenci po malem še vedno prihajajo. Med opisanim prebivalstvom je tudi nekaj zamorcev.

Mi Slovenci s tukajšnjim prebivalstvom jako lepo izhajamo. Naši prekmurški Slovenci so si tukaj z združenimi močmi in s precejšnjim trudom ter požrtvovalnostjo v letu 1915 postavili na lepem mestu svojo cerkev, katero so potem v letu 1918 popolnoma prenovili in končno dovršili. V to cerkev sedaj zahajamo k službi božji tudi mi, novo-priseljenci. Cerkev je tako velika,

da more v njo na enkrat do 1000 vernikov. V cerkvi je urejena tudi centralna kurjava. V cerkvi je tudi zadostno število lepih in dolgih klopi z mehkiimi klečalniki. Električna razsvetljava omogoča razkošno svetlobo v cerkvi. Pod po vsej cerkvi je pokrit z lepim linoleumom. Veliki oltar pa tudi stranski oltarji so lepo urejeni in okrašeni. Na koru so orglje na električni pogon, z lepim in milim glasom. Pod cerkvijo je lepa, velika dvorana z igralnim odrom in s kulisami. Dvorana je na razpolago za razne društvene sestanke, igre in zabave. Tako smo imeli drugo nedeljo po novem letu, to je dne 13. januarja, v tej dvorani že tudi mi, novo-priseljenci igro tridejanko „V Ljubljano jo dajmo“. Igro smo igrali res z velikim uspehom. Občinstvo, ki je napolnilo dvorano do zadnjega kotička, ni moglo dovolj prehaliti igralcev in jih je pozdravljalo z navdušenim ploskanjem.

Slovensko farno cerkev sv. Križa upravljata dva slovenska duhovnika, katerima moramo biti zlasti mi, novo-priseljenci, zelo hvaležni. Saj sta ravna ta dva gospoda ob našem prihodu poskrbela in preskrbela vse potrebno zaradi službe, stanovanja itd.

Nedeljska služba božja z lepim slovenskim petjem, je vedno zelo dobro obiskana.

V razmere v naši novi domovini smo se že kar dobro vživeli, udomačili smo se in privadili smo se novih razmer. To je bilo toliko lažje, ker so tu razmere boljše, kakor pa smo jih bili navajeni. Zato pa bomo tudi vedno hvaležni organizacijam, ki so nam pripomogle do ugodnega življenja v novi domovini.

Ob koncu moram še to omeniti, da tu v resnici vlada svoboda in da ta ni samo na papirju. Želeli bi samo, naj bi se taka svoboda udomačila tudi v tistih krajih in deželah, kjer sedaj o svobodi veliko govore, pa v resnici prave svobode ni. Ko smo še kot begunci v Avstriji poslušali radio vesti in tudi „Glas Amerike“ iz New Yorka, smo včasih misli, da je tudi v tem le del propagande. Sedaj pa smo mogli ugotoviti, da so bile vse vesti iz Amerike popolnoma resnične in ne kaka lažniva propaganda.

Vsem bralcem „Našega tednika“ želimo prav vesele in blagoslovljene velikonočne praznike ter jih s slovenskim pozdravom najlepše pozdravljamo iz daljne in svobodne Amerike.

An. Lag.

Vsem kmetom na Koroškem

VSE SLOVENSKE KMETE NA KOROŠKEM, ZLASTI PA SE VSE MANDATARJE KMEČKE GOSPODARSKE ZVEZE OBVEŠČAMO, DA JE EDINA ENOTNA IN SKUPNA ORGANIZACIJA VSEH SLOVENSkih KMETOV NA KOROŠKEM KMEČKA GOSPODARSKA ZVEZA. — PRAVILA TE ORGANIZACIJE SO POTRJENA IN BO USTANOVNI OBČNI ZBOR TEKOM PRIHODNIH TEDNOV.

Kdor dela proti Kmečki gospodarski zvezi, dela proti sklepu mandatarjev volilne skupnosti Kmečke gospodarske zveze, dela proti enotnosti slovenskih kmetov na Koroškem in zagovarja razcepljenost slovenskih kmetov. To koristi pač njegovim političnim računom in računom onih, ki tako politiko naročajo, ne koristi pa to slovenskim kmetom na Koroškem.

Umetno vzdrževalo nizke cene. Pri tem zahtevajo predvsem socialistični zastopniki, da cen za kmetijske pridelke ni mogoče zvišati, da je treba povišati nekatere davke, ki jih plačujejo kmetje in da je treba te davke bolj strogo izterjevati. — Zelo verjetno pa bo končno urejeno tako, da bodo zvišane cene žitu in mleku, istočasno pa bodo zvišane tudi cene krmilom in umetnim gnojilom. O tem pa poročamo bolj natančno na drugem mestu.

ZVIŠANJE TOVORNIH POSTAVK

Za dosego zmanjšanja primanjkljaja v državnem proračunu so s 1. majem med drugim zvišane tudi pristojbine za prevoz raznega blaga na železnicah. Te postavke bodo zvišane za približno 32 odst., za nekatere vrste blaga več, za druge vrste blaga pa manj.

Seveda bo to zvišanje prevoznih postavk na železnicah vplivalo tudi na cene, ki bodo spet začele rasti, saj se bodo morale prilagoditi novim tarifnim postavkam na železnicah.

Najpreje — že takoj 1. maja — bo to gotovo vplivalo na podražitev premoga. Tako se bo podražil koks za približno 2 odst., briketi za 10 odst., inozemski (nemški in poljski) premog za približno 5 odst in za ravno toliko ali pa tudi več avstrijski premog.

Ker pa je premog podlaga skoraj vsej industriji, je zelo verjetno, da bodo tudi industrialci na podlagi zvišanih cen za premog začeli zviševati cene industrijskim izdelkom. To bo vplivalo seveda na splošno podražitev in vse to more peljati tja, kjer smo bili pred petim sporazumom o cenah in plačah.

RAZVOJ ITALIJANSKE MORNARICE

Z ameriško pomočjo ima sedaj Italija največjo trgovsko mornarico v svoji zgodovini. Konec lanskega leta je imela 1.247 ladij s 3.156.037 tonami. Tako je prišla Italija na sedmo mesto v svetovni tonazi.

KOROŠKA RAZSTAVA

Ravnateljstvo Koroške razstave v Celovcu je dobilo zanimivo prijavo za letošnje razstvo. Zveza avstrijskih iznajditeljev in lastnikov patentov se namreč udeleži letošnje razstave v Celovcu in je zaposlila za precejšen prostor. Zveza bo razstavila večje število zelo zanimivih iznajdb in novosti.

POPRAVEK

Ni res, da se je dne 15. aprila t. l. vršil občni zbor Izeljenskiške zveze in da je na občnem zboru bilo stavljeno vprašanje „Kje je bil dr. Tischler za časa naše izselitve?“, pač pa je res, da se je dne 15. aprila 1952 vršil občni zbor Zveze slovenskih izseljencev in da na občnem zboru ni bilo stavljeno vprašanje „Kje je bil dr. Tischler za časa naše izselitve?“

V smislu tiskovnega zakona prinašamo zgornji popravek.

K popravku samemu pa g. dr. Tischler dostavlja, da ni imel namena trditi neresnice, marveč je podal svojo izjavo na podlagi informacij, ki so prišle na uredništvo; uredništvo „Našega tednika“ pa na občni zbor ni dobilo vabila.

Po točnem dognanju se je izjava glasila: „Bodite edini in ne poslušajte tistih ali onih gospodov, ki tudi imajo slovenski list in so bili v času vaše izselitve v nemški službi.“

Stvar se je v toliko spremenila, da bi govornik pri teh besedah morda vendarle mislil nase in ne na dr. Tischler-ja. Kar pa se tiče izselitve ali premestitve dr. Tischler-ja, so bili podatki objavljeni v Tischler-jevi izjavi.

Ob stoletnici rojstva dr. Jakoba Sketa

Spomini na profesorja dr. Jakoba Sketa

Dr. Jakob Sket je bil rojen dne 2. maja 1852 v Mestinjah na Spod. Štajerskem. — Umrl je 11. aprila 1912 v Celovcu.

Sketov učenec Janko piše:

Profesorja dr. Jakoba Sketa sem imel za učitelja slovenščine 4 leta višje gimnazije v letih 1897 do 1901. Bali smo se ga zavoljo njegove strogosti in njegovih sarkastičnih opazk, kljub temu smo ga zelo spoštovali zavoljo njegovega pisateljskega delovanja in radi njegove narodne zavednosti, h kateri nas je vzgajal. Bil je tudi ena merodajnih osebnosti pri Mohorjevi družbi, na katero smo bili ponosni.

V spominu mi je posebno njegovo zadržanje, ko smo v njegovih čitanki za 5. in 6. razred brali vsako teh dveh let tragedijo srbskega naroda na Kosovem polju na Vidov dan leta 1889. To berilo je obe leti tako uravnaval, da smo ga brali vselej na Vidov dan, to je 15. junija, oziroma tisti dan, ki je bil temu datumu najbližji. Opomnil nas je, da obhajamo obletnico najbolj žalostnega dogodka v srbski zgodovini. Nato je nekaj časa umolknil, kakor da bi nas pozival k sočustvovanju. Več reči si pač najbrž ni upal, ker je tudi takrat bilo nevarno vzbujati simpatije v slovenskih študentih do srbskega naroda, katerih simpatij smo imeli kljub temu dovolj.

Tudi sicer sem se z njim prav dobro razumel. V izpričevalih sem imel v slovenščini vedno „hvalno — lobenswert“, v drugem semestru osmega razreda celo „odlično“, kar je bila pri strogem slovníčarju redka izjema.

Samo enkrat sva si prišla navskriž. Ravno takrat je začel izhajati „Levčev pravopis“, kateremu je Sket nasprotoval. Osmošolci so me nagovorili, naj berem pri Sketu po novem pravopisu. In res sem prihodnjo uro že bral: „do tav“ namesto „do tal“. Ne vem, v katerem berilu se je nahajal ta izraz. Prof. Sket je imel navado, da je ponovil prednjo besedo, če nismo prav naglasili ali napravili kako napako pri čitanju. Tako tudi pri mojem branju ponovi besedo: „do...“ Jaz se mu zopet odrežem: „do tav“. V tretjič ponovi besedo: „do...“ In jaz zopet „do tav“. Imel je dovolj in me vprašal, ali ne znam več brati. Sklical sem se na novi pravopis. Pogledal me je pomilovalno in rekel: „To je novotarija, mnenje nekega pisatelja, ki nima za nas nobenega pomena.“ Dobro se spominjam, da sem bil pred tovariši blamiran, ker ti niso vedeli za dogovor z osmošolci.

Da daje gospod Trunk v svojih „Spominih“ o profesorju Sketu malo drugačno sliko, je razložljivo iz časovnega razdobja njegovega in mojega študija. V 10 letih poznejše starosti se je gotovo tudi strogi profesor nekoliko unesel in postal dijakom bližji. Tudi sta si Trunk in Sket podobna temperameta: noben ni trpel ugovora.

Sketov učenec Tomaž piše:

„Gd. prof. Sket je bil strokovnjak v vseh predmetih, katere je učil, v slovenščini, staroslovenščini, v latinščini in grščini. On je bil resen, strog in pravičen ter točen učitelj. Vselej je pravočasno dospel k pouku in vso uro pouka je izpolnil z zanimivimi predavanji in izpraševanji.

Vsled svoje resnosti in svojega mirnega značaja, posebno pa vsled svoje, mnoge druge profesorje nadkriljujoče učenosti, je užival pri profesorjih in dijakih izreden

ugled. Njegove ure so bile ure učenja, zbranosti, poslušanja ter miru in pokoja. Motenja in nepazljivosti ni bilo.

Najboljši dijak v našem razredu je bil Francé Kotnik, sedaj upokojeni nadzornik in ravnatelj Družbe sv. Mohorja v Celju. Kotnik je pisal vselej najboljše naloge in Sket ga je stavil vsem drugim za vzgled. Staroslovenščino smo morali pripraviti kakor latinščino in točno zapisovati nepoznane besede.“

Tomaž nadaljuje:

„Sket je bil Štajerc, pa tudi župnik Gabron je bil Štajerc. Gotovo sta se že poznala iz študijskih časov. To prijateljstvo pa je trajalo za dobo vsega službovanja na Koroškem. Sket je ponovno obiskal svojega prijatelja, župnika v Skočidolu. Oba sta bila odlična rodoljuba.

Prerana smrt Sketa je prekrizala še velike načrte, katerim se je pokojni posvetil z vso dušo, ko je stopil v pokoj.

Da ne pozabim! Prešernov „Krst pri Savici“ pa smo znali pri Sketu na pamet, najbolje pa ga je obvladal France Kotnik.“

Sketov učenec Alojzij:

K temu dodaja drugi Sketov učenec Alojzij sledeče:

„Tedad, ko je pisal svojo slovensko slovnico — novo izdajo —, je redno v slovenskih urah dajal rokopis dijaku Francu Vastlnu, najboljšemu učencu in poznavalcu slovenskega pravopisa, v prepis za tiskarno.

Imeli smo nekoč šolsko nalogo iz grščine, v 6. razredu je bilo. Prof. Sket je bil zelo pozoren in pazljiv. Pred menoj je sedel neki odlični dijak. Pri težki nalogi je nastala pri meni umska in spominska praznina in stegnil sem svoj vrat, da vidim, ka-

ko je moj prednik to nalogo rešil, že se je oglašil prof. Sket: „No...“, schreibt er gut, schreibt er gut!“

Sket je bil velike, malo sklonjene postave in je nosil priostroeno brado in brke. Rad je svojo brado božal in gladil, kadar je stavil učencem kočljiva vprašanja.“

Iz zapisnika slov. bogoslovcev:

Iz zapisnika Akademije slovenskih bogoslovcev razberemo sledeče poročilo.

V. odborova seja, dne 14. maja 1912.

Predsednik poroča, da se je nas veliki prijatelj slovenskih bogoslovcev, prof. dr. Jakob Sket, spomnil tudi v oporoki in nam zapustil svojo znanstveno knjižnico, okoli 500 knjig. S tem si je blagi pokojnik zametil pri nas in znancih trajen spomin. Vdovi pokojnika, ge. Mariji Sket, se je poslala pismena zahvala.

(Predsednik Akademije je bil tedaj č. g. Alojzij Vavti, sedaj župnik v Selah).

Ob šestdesetletnici obstoja Akademije slovenskih bogoslovcev so v celovškem semenišču priredili slavnostno akademijo, ki se je vršila 15. majnika 1902.

V zapisniku Akademije, katerega je tisto leto pisal pokojni Fran Smodej, beremo, da se je udeležilo slovesnosti veliko število podeželskega ljudstva, med odličnimi gosti pa so naštet: škofijski kancler Vidovic, komendantor Šumah, naši stari prijatelji prof. Sket in prof. Scheinig, notar Svetina, g. Legat kot zastopnik Družbe sv. Mohorja, dr. Hudelist, sekundarni zdravnik v deželni bolnici itd.

Kakor razberemo iz poznejših zapisnikov, se proslava sedemdesetletnice 1912 ni mogla vršiti, ker ravnatelj ni dal dovoljenja, da bi povabili tudi zunanje goste.

SKET IN ŠOLA

JOSIP STRITAR — JAKOBU SKETU

Leta 1902 je slovenski pisatelj Josip Stritar poklonil prof. dr. Jakobu Sketu knjigo „Raja“ s šestimi slikami Jurija Šubica. — Na prvi strani je napisal Jos. Stritar sledeče posvetilo (ki ga prinašamo v originalu):

*Gospodu dr. Jakobu Sketu
v slovensko gimnazijo
posebnega spoštovanja*

V Aspangu poleg Dunaja 17. nov. 1902.

Jos. Stritar

*Otožnost me, obupnost me obhaja,
Ko se spomnim te, slovanska „raja“!
Truditi se, molčati in trpeti
Osoda bridka tvoja je na sveti. —
Slovan, Slovan, ti narodov tlačan,
Kdaj ti o kdaj zasije lepši dan!“*

Gospodu dr. Jakobu Sketu v skromno znamenje posebnega spoštovanja

V Aspangu poleg Dunaja, 17. nov. 1902.

Jos. Stritar

Otožnost me, obupnost me obhaja,
Ko se spomnim te, slovanska „raja“!
Truditi se, molčati in trpeti
Osoda bridka tvoja je na sveti. —
Slovan, Slovan, ti narodov tlačan,
Kdaj ti o kdaj zasije lepši dan!“

J. S.

SKET IN MOHORJEVA

Leta 1882. so Sketa izvolili tudi v odbor Mohorjeve družbe. Na tem položaju je deloval celih 30 let in bil je 16 let tajnik Družbe. Kot tajnik Družbe je iskal pismenih in osebnih zvez z vsemi prvimi slovenskimi pisatelji in pesniki, ki bi tako Družbi pridobil najboljših sodržnikov in dvig-

književno delovanje društva in družbe sv. Mohorja.“

V letih 1889 do 1906 je Sket presojal vposlane rokopise in svetoval odboru, kaj naj objavi, on je pripravljaval rokopise za tisk, korigiral 54 knjig leposlovne in poljudno znanstvene vsebine, ki jih je natisnila Družba sv. Mohorja. V času Sketovega delovanja se je število družbenih udov dvignilo od 46.000 na 80.000.

Sket je vršil v polni meri svojo dolžnost kot človek in učitelj, vršil je svojo dolžnost kot Slovenec in se s svojim skoraj štiri-desetletnim delom na Koroškem v polni meri življal v dušo koroškega Slovenca.

Če se ob stoletnici rojstva Sketa tudi Mohorjeva družba pridružuje častilcem, stori le svojo dolžnost, ker je ravno Sket s svojim delom veliko doprinesel, da se je povzpela Družba svetega Mohorja na tako višino v kulturnem razvoju vsega slovenskega naroda. Sketov duh in Sketova marljivost naj tudi spremlja Mohorjevo družbo pri njenem nadaljnjem delu.

Sket je s svojim delom povezoval in iskal med dobrimi sodržniki najboljše in ni slučaj, da so najboljši pesniki in pisatelji objavljali svoja dela pri Mohorjevi družbi.

Ob stoletnici Sketovega rojstva smemo izraziti željo in upanje, da bi se Družbi sv. Mohorja tudi v sedanjih razmerah posrečilo najti med koroškimi in tudi drugimi Slovenci najboljše sodržnike v literarnem ustvarjanju. Tak razvoj bo najlepša proslava Sketovega dela v Mohorjevi.

SKETOVA MIKLOVA ZALA

„L. 1883 je razpisala Družba sv. Mohorja nagrado 400 kron za najboljšo poljudno povest. Po prigovarjanju in nasvetu Šimena Janežiča se je lotil Sket znane snovi iz časov, ko so Turki napadali koroške pokrajine.

Se dandanašnji živi med narodom, ki prebiva po lepem Rožu, pripovedka o mladi Rožanki Miklovi Zali, ki so jo novoporočno nevesto ugrabili Turčini in odpeljali z mnogimi drugimi vred v globoko Turčijo. Sedem let je služila v Carigradu; nazadnje se ji je vendar posrečilo, da je pobegnila z nekim sorodnikom in prišla, dasi preganjana od Pesjanov, potujoča vedno „za Dravo“, v ljubljeno domovino ravno istega dne, ko je hotel njen mož Serajnik poročiti drugo ženo, češ da je prva že davno in davno umrla. Ta dogodek je opevala dolga narodna pesem, od katere sta se ohranili samo dve vrstici. „Tu je b'la, tu je ni, krščanski duh diši“, pravijo Pesoglavci, zasledujoči Miklovo Zalo. Kako je zadel povest narodno struno, kaže in vidi se iz tega, da se je tiskala že v četrti izdaji (medtem je izšla že osma izdaja, opom. uredništva), da so jo dramatisirali Špicar na Jesenicah in še drugi „dramatizatorji“. Igra se sedaj po vsem slovenskem svetu. Nočem prerokovati, temveč prepričan sem, da bo našla ta povest tudi svojega komponenta in da dobimo iz nje še krasno romantično opero (medtem se je lotil tega dela naš rojak prof. Tonče Nagele iz St. Jakoba, tako da tudi to prerokovanje prof. Scheiniga ni bilo napačno, opom. uredništva). Spominjam se, da so moja mati, ko sem jih obiskal l. 1885, pravili, da še ne vedo nobene Mohorjeve knjige, ki bi jo bili brali s tako slastjo, in da so jo morali posoditi petkrat znankam in znancem, ki niso bili vpisani med Mohorjeve ude; zvedel sem še od drugod, da je romala knjiga po kmetih iz roke v roko. Res, prava ljudska knjiga, kakršnih je malo. V priznanje, da je proslavil njih ožjo domovino, ga je imenovala šentjakobska občina, od nekdanj v narodnih rokah, za častnega občana in mu izročila krasno izdelano diplomu.“

Tako je zapisal prof. Scheinig, ki je bil Sketov sodrug na celovski gimnaziji o svojem prijatelju in piscu Miklove Zale, in to v koledarju Družbe sv. Mohorja iz leta 1913.

Le malokateri Slovenec bi smel o sebi reči, da ni bral Miklove Zale. Srednja in starejša generacija je videla Miklovo Zalo na raznih odrih. V Celovcu so jo igrali leta 1912 pri Trabesingerju, danes Heimlinger na Velikovski cesti. Da je bila doma na šentjakobskem odru, je seve razumljivo. Brnčani so vsakih deset let vabili Slovence na igro Miklova Zala in danes lahko ugotovimo, da je Jaka Špicar s svojo dramatisacijo najbolj zadel dušo Zalinega časa in tudi dušo koroškega Slovenca.

nil ugled Družbe in število njenih udov ter število bralcev njenih knjig. Ne pretiravamo, če trdimo, da je v veliki meri Sketovo delo, da je število udov Družbe tako raslo in koledar izkazuje za leto 1913 78.567 udov. Izčrpno poročilo o delu Mohorjeve je Sket objavil leta 1892 v Slovenskih Večernicah v članku „Štiridesetletno

Pri gojenkah v Št. Rupertu

Vsakoletnim kulturnim prireditvam pristojeva koroški Slovenci zaključne prireditve gospodinjskih tečajev.

V nedeljo, 27. aprila t. l., so gojenke gospodinjske šole v Št. Rupertu pokazale, da so z velikim uspehom obiskovale in končale svoje gospodinjske šolanje. 38 oziroma 36 deklet je obiskovalo letošnji gospodinjski tečaj. Nekam plašna so o vseh svetih prestopila dekleta kloštrski prag in marsikatera si je mislila: „Ali bo tukaj pri nunaš sploh zame, česa se bom za življenje naučila in kaj bom res odnesla za življenje.“

Tekom mesecev je raslo medsebojno zupanje, dekleta so postala s svojimi učiteljicami in učitelji res ena celota, delovna skupnost, ki je gradila sama na sebi, druga na drugi in vse na vseh. Če je sestra učiteljica ob koncu tečaja ugotovila, da bo le redko najti tako delovno skupnost in tako medsebojno povezanost med dekletimi učitelji, kakor je to bilo v letošnjem tečaju, tako je s temi besedami vse povedala.

To notranjo harmonijo pa so dekleta pokazala tudi v svojih kulturnih prireditvah na Miklavževu, o pustu in sedaj ob zaključku.

Da je bila zaključna prireditev višek skupnega ustvarjanja, razumemo in se tega prav posebno veselimo.

Gojenka, ki je uvodno pozdravila številne goste na prireditvi, se je posebno odlikovala v svoji lepi slovenski besedi in v prikupnem nastopu. V slavnostnem govoru je župnik iz Šmarjete v Rožu nakazal pomen in namen dekliške vzgoje za gospodinje in matere in pri tem posebno naglasil, da ni samo materialna vzgoja osnova bodočega družinskega življenja in materinskega poklica, marveč je treba sistematične vzgoje duše in srca. Šele na ta način bo mogoče ustvariti eno celoto, katero mora tvoriti gospodinja in mati.

To vzgojno delo pa vršijo s tako velikim uspehom naše šolske sestre in radi tega jim starši svoje najboljše, svoje hčerke, tudi zapajo. Število gojenk je vsako leto novo priznanje delu zavoda šolskih sester in vseh učnih moči na šoli.

V besedi, pesmi in rajanju so dekleta pokazala toliko spretnosti in znanja, da bi jih človek kar lahko postavil na vsak oder in ko je gospod župan velikovskega mesta ponovno izrazil željo, da bi dekleta nastopila tudi na drugem odru v Velikovcu in pokazala nemški javnosti, koliko znajo in kaj daje šola mladini tudi v tem pogledu, je izrazil veliko priznanje.

Na prireditvi so igrali tamburaši iz Galicije zelo ubrano in so tako zabavali goste tudi med odmori.

Od točke do točke se je stopnjevalo navdu-

šenje publike, tako da so morala dekleta nekatere točke ponoviti. „Sem deklica slovenska vesela“ z rajanjem je zajela vso dvorano. Pesmi Milke Hartmanove, ki je bila tudi sama navzoča, postajajo v recitaciji in melodiji že skoraj narodne in želeli bi bilo, da bi letos za jubilej pesnice zbirka teh njenih pesmi zagledala beli dan. To mora biti poleg vsega drugega tudi naloga celovške Mohorjeve družbe.

Ob sklepu druge kulturne prireditve so gojenke tudi svojim izvenšolskim učiteljem izročile v zahvalo za pouk posebna darila. Predsedniku Narodnega sveta koroških Slovencev pa so dekleta v priznanje za ves trud za šolo predala krasen album s slovenskimi motivi.

Ob sklepu druge prireditve se je predsednik Narodnega sveta, g. dr. Tischler, zahvalil gojenkam letošnjega tečaja za ves trud, ki ga je pokazal nastop na odru in na razstavi. Poudaril je predvsem medsebojno slogo, ki je bila prvi predpogoj velikega uspeha letošnjega tečaja. Govornik je omenil komisijo kmetijskega ministrstva z dne 8. aprila t. l. in ugotovitev ministerialnega svetnika, da ima pred seboj 36 inteligentnih deklet in da pri tem tudi uspeh tečaja ne more izostati. Isti gospod je izrazil vse priznanje tudi šolskim sestram, ki so iz povojnih ruševin v najtežjih gospodarskih prilikah spravile gospodinjsko šolo na tako višino. Če bi bil g. ministerialni svetnik videl današnjo razstavo in kulturno prireditev, bi ugotovil, da se v svoji sodbi ni

motil. Uverjeni smo, da bodo temu priznanju pristojnega mesta sledila v doglednem času tudi dejanja.

„Vi, dekleta, pa nesite to svoje novo znanje na svoje domove, v svoje bodoče družine in dajte svojim naprej, da bomo ponosni na Vas vsi koroški Slovenci,“ tako je zaključil dr. Tischler svoja izvajanja.

Pesem Njav čiz jizaro je zaključila veliko in mogočno kulturno manifestacijo.

Pogled na razstavo

V učilnici smo našli vrsto ročnih del. Moške in ženske srajce, razne obleke za vsak dan in tudi za nedeljo. Videli smo razstavljene otroške obleke, namizno in posteljno perilo, vse kar rabi nevesta za svojo balo in gospodinja za svoj dom. Če je neka stara mamica mislila in menila, da za kmečko hišo pač le eno ali drugo ne paše, tedaj smo mnenja, da naj bo tudi kmečki dom lep in okusno opremljen, da bo tako imela na domu veselje vsa družina, da bo ta dom tudi ljubila in ne bo silila raz lastno grudo.

V obednici so bile razstavljene dobrine za želodec in dober okus. Od konserviranja mesa v vseh mogočih oblikah, preko konserviranja sadežev in raznih močnatih jedil, si našel vložke za juho in vse oblike uporabe krompirja.

Da je tudi torta z najlepšimi okraski našla svoje mesto na razstavi, se seve ne bomo čudili. Verjetno je bilo vse tudi tako dobro, kakor je bilo lepo in tako se ne bomo čudili, da ob sklepu druge prireditve od vseh dobrot ni bilo niti koščka več.

Šolskim sestram in gojenkam k temu velikemu gospodarskemu in narodno kulturnemu uspehu iz vsega srca čestitamo. Po začrtani poti naprej in uspeh ne bo izostal!

Majnikovi Kraljici

(za šmarnice 1952)

Kolikor je listja na drevesih,
bilk na polju, travic in cvetic,
tolikokrat vneto Te pozdravljam,
Vrtarica majevih gredic.

Drobne kapljice pomladne rose
v bisere spreminja sončni žar.
Naj Ti jih nabereš in natrosim
krog in krog pred šmarnični oltar.

Slednji glas ubranega zvonjenja,
ki že davno se razlega tod,
za povzdigo Tvojega češčenja
v slavospev naj zlijem Ti za god.

Vso lepoto stvarstva Ti darujem,
zemeljske zaklade in nakit,
sončne dneve našega življenja,
prvo zarjo in večerni svit.

Za vezilo dajem Ti molitve,
ki predirajo neba obok,
vse bolešne vzdihne Ti posvečam
in trpljenje Evinih otrok.

Sveče Ti prižigam vseh oltarjev,
kar jih tukaj naokrog poznam;
vse zastave Tebi v slavo dvigam,
z majskim cvetjem zaljšam božji hram.

Tam okrog rad zbral bi vse vasice,
vse bogastvo in veličje mest;
tja hitijo drobne naj stezice
in gladina naših belih cest.

L i m b a r s k i

Katoliški shod za Podjuno - sv. birma

v Železni Kapli v nedeljo dne 11. 5. 1952

Na predvečer je v soboto, dne 10. maja, ob 5. uri popoldne sprejem prevzv. g. nadpastirja pri farni cerkvi in nato blagoslov v cerkvi.

Ob 7. uri zvečer so pri D. Mariji v Trnju slovesne šmarnice, besede nadpastirja katoliški mladini, procesija z lučicami pri cerkvi. Priložnost za sv. spoved.

V nedeljo, 11. maja, od 6. ure zjutraj so sv. maše v farni cerkvi, priložnost za sv. spoved.

Ob 7. uri govori med sv. mašo prevzv. g. škof in deli sv. obhajilo.

Ob 9. uri je skupna procesija od farne cerkve k D. Mariji v Trnju. Tam daruje prevzv. g. škof sv. mašo, med sv. mašo pridiga.

Po zvočnikih bo prenos božje službe in pridige tudi vernikom na prostoru zunaj cerkve.

Nato deli prevzv. g. škof zakrament sv. birme, medtem se daruje sv. maša. Popoldne ob 1. uri je v romarski cerkvi D. M. v Trnju stanovski nauk za žene in dekleta.

V farni cerkvi je ob 1. uri (13.00) stanovski nauk za može in fante.

Ob 2. uri popoldne je v farni cerkvi nagovor prevzv. g. škofa, ki deli nato otrokom blagoslov. Zahvalna pesem. Sklep.

NARAVNA IN NADNARAVNA PRAVICA

Bilo je po prvi svetovni vojni. Južna Tirolska je prišla pod Italijo. Kmalu so se začeli južni Tirolci pritoževati, da se jim tudi v cerkvi kratijo pravice. Tedaj je šel škof Berning iz Osnabrucka na Vestfalskem, Nemčija, k papežu Piju XI. in se je pritožil, da se Nemcem na južnem Tirolskem prikrajšujejo njihove pravice glede rabe nemškega jezika v cerkvi.

Papež Pij XI. je tedaj odgovoril škofu Berningu: „Naravna in nadnaravna pravica vernikov je, da molijo, pojejo in slišijo pridigo v cerkvi v svojem materinskem jeziku.“ Papež je torej popolnoma priznal pravico južno-tirolskih Nemcev do rabe nemškega jezika v cerkvi pri petju, molitvi in pridigi. Rekel je, da je to njihova naravna in nadnaravna pravica.

O RESNICI

Resnica je trd kruh in vsakemu je težko ugrizniti vanj.

Resnica je nevesta, ki se pred njo vsakdo sramuje.

Resnica je knjiga, iz katere nihče rad ne bere.

Resnica je potok, v katerem se nihče rad ne umije.

Resnica je sulica, ki včasih zelo hudo rani.

Resnica je jed, ki nikomur ne diši.

Karel Mauser:

Jamnik

(4. nadaljevanje)

„Nisem,“ je preprosto rekel Lojze.

Zdaj je Lojze udušil vsak ozir na mater. Skrivati se mu ni več treba. Mati ve, kako stvari stoji. Če misli, da mu je za bajto več kakor za Rezo, se moti.

Tisti dan po svetem Jožefu je Lojze že navsezgodaj odšel od doma. Nobene ni rekel. Rakarica je videla, da se je napravil v zakmašno obleko, toda vprašati ga ni hotela, kam misli iti. Le to je videla skoz okno, da je odšel proti kroparski strani.

Lojze se je zadrevil v dolino. Sprva je mislil iti na Otoče in se z vlakom potegniti do Radovljice. Ko je prišel do Pustega gradu se je premislil in zavil na levo proti Kamni gorici. Kaj bi trošil denar za vlak, ko gre lahko peš! Pot je prav čedna. Ne mudi se mu pa tudi nikamor.

Kar razganjalo ga je ob misli, kako se mati muči, da bi dognala, kam je šel. Petra sprašuje. In temu se prav toliko sveti kakor materi. Še Reza nič ne ve. Vesela pa bo, ko se bo vrnil.

Mimogrede je bil preko Save. Že ko je šel proti Radovljici, je pričel premišljati.

„Kaj bo rekla Reza, ko ji prinese prstan? Če ga bo vzela, bo dobro znamenje.“

„In če ga ne?“

Misel se mu je zdela nemogoča. Da bi ne vzela prstana? Rada ga bo vzela. Katera ga pa ne?

V mestu se je pričel razgledovati po izložbah. Blaga za šipami, da se človeku kar vrti v glavi. Da se ni že odločil za prstan, bi kupil spreminjasto ruto, da bi se Reza postavila v cerkvi. Tako pa je le zalezal pred zlatarja. Ure, verižice, uhani, samo zlato in srebro, vse lepo razloženo po policih. Jej, toliko lepote na enem

kupu Lojze se ni videl! Kar škoda, da ni Reze zraven.

Lojze je obstal pred vrati. Si kar ni upal naprej. Le kako naj reče? Vsi ga bodo pogledali, če bo vprašal po prstanu za deklica. Šepav, pa za dekleta kupuje prstan.

Ko bi rekel, da ga kupuje sestri za god?

Odprl je vrata in pozdravil. Kar sram ga je postalo, ko je zašvedral proti mizi.

Mlad gospod z očali ga je vprašal po željah.

„Prstan bi rad kupil, no, za sestro, ki ima god.“

Zardel je in se v zmedu nasmehnil.

„Zlatega, srebrnega?“

Gospod je pričel razkladati prstane na mizo.

„Preveč drag ne sme biti,“ je krehnil Lojze.

Pričela sta zbirati. Lojzetu je bil všeč posebno eden, ki je bil srebrn s kamenčkom v obliki srca.

„Tale mi je všeč,“ je nerodno rekel.

„Dekleta ga imajo rada. Fantje jih veliko pokupijo.“

Lojze je kar vroč od zmede.

„Če ni predrag?“

„Petdeset dinarjev.“

Lojze je naštel denar in spravil škatljico v žep. Kar zginil je skoz vrata. Zunaj šele je zadihal.

Mislil je stopiti v gostilno, pa se je premagal. Bruhnil je nazaj in se prvič ustavil šele onkraj Save.

Previdno je razvil papir in odprl škatljico. Prstan je zablestel in rdeči kamenček je kar gorel.

Jej, to bo Reza vesela!

Kar neslo ga je naprej. V Kropi šele se je prav unesl. Pri Lazarju je spil kozarček brinjevca in koj potlej odšel proti domu.

Ko je stopil v bajto, ga je Peter sprejel z odprtimi usti. Lojze ni nobene rekel. Odšel je v kamro in se prepravil.

Rakarica ni nobene rekla.

Pod noč je Lojze spet zginil. Rakarica je nekaj zabundala, toda Lojze je bil že pred bajto.

Več kot eno uro je čakal, da se je v Rezini sobi užgala luč. Ko je potrkal, mu je koj odprla.

„V Radovljici sem bil, Reza,“ je mehko rekel.

„V Radovljici?“ se je začudila.

„Zavoljo tebe,“ je bruhnilo iz Rakarjevega.

„Zavoljo mene?“ je zategnila Reza.

„Na!“ ji je ponudil škatljico.

Gledal jo je, kako je odvijala papir in vse v njem je vriskalo od veselja. Ko se je začudena zastrmela v prstan, je kar mendral.

„Zame si ga kupil?“ je vzkliknila.

„Zate, da ne boš mislila, da se bojim matere.“

„Oh, saj nisem tako mislila,“ se je sladko našobila.

Pri priči si je nataknila prstan. Bil ji je malo na tesno, vendar ga je spravila na prst.

„Takega nima nobena,“ je bila vsa srečna.

Lojze se je kar prestopal. Čakal je na prijazno, ljubo besedo, toda Reza je ogledovala samo prstan.

Nazadnje je sam bruhnil.

„Me imaš kaj rada?“

Videl je, kako je zastrmela vanj in pokimala. Potlej je porinila skoz križe roko s prstanom.

Lojzovi prsti so stisnili.

Ko je Rakarjev znova stal pred bajto, bi najraje zavriskal. Pa je samo srečen strmel proti Kropi. Iz sreče so ga spravili koraki, ki so hrsteli proti bajti. Bil je Peter.

Drug za drugim sta odšla v bajto.

Lojze je v kamri slišal, da je mati vprašala Petra, kod je hodil.

„Pri Bavdežu sem bil v vasi.“

Čez dolgo je mati potihlo rekla.

„Zdi se mi, da nisi boljši od Lojza.“

Peter ni nič odgovoril.

4

Peter je Lojzu Rezo zavidal. Kakor je bil videti na zunaj mrzel in nepristopen, mu je bila Prosenarjeva dekleta všeč, ko jo je prvič videl. Sicer v svoji počasnosti in nerodnosti ni videl nobene poti, ki bi ga pripeljala k njej, vendar ga je tista deževna nedelja, ko je Lojze Rezi ponudil dežnik, bridko udarila. (Dalje prihodnjic)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je vsako nedeljo in praznik ob pol 9. uri v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

Popoldanska služba božja je ob nedeljah in praznikih ob štirih popoldne.

CELOVEC

(Halo, dajalci krvi!)

Vsak dan slišimo večkrat v radiu, ko iščejo nujno dajalce krvi, ki naj se javijo v bolnici. — V zvezi s tem je bilo zanimivo predavanje, ki ga je imel pred kratkim v Celovcu med. svet. dr. Kimeswenger. V svojem predavanju, ki ga je priredil celovski Rdeči križ, je predavatelj poudaril nujnost ustanove, ki naj bi imela vedno na razpolago potrebno človeško kri in ne bi bilo treba ob vsakem slučaju posebej šele iskati dajalce krvi po radiu.

Predavatelj je omenil, da šo važnost prenosa krvi poznali že v starem in srednjem veku. Bolniku so dali takrat piti živalsko kri, kar pa je bilo večkrat za življenje bolnika usodno. Pozneje so prišli do spoznanja, da more pomagati samo transfuzija človeške krvi. Vendar je bilo mogoče misliti na zdravljenje s transfuzijo šele po ugotovitvi, da moramo razdeliti ljudi po krvi v štiri skupine. To je ugotovil leta 1901 dunajski zdravnik prof. dr. Landsteiner.

Zdravljenje s transfuzijo krvi se je v zadnjih letih vedno bolj razširilo in je zato treba skrbeti, da bo ob potrebi primerna kri takoj na razpolago. Prenehati morajo vsakokratni pozivi po radiu in ustanoviti je treba — kakor je to že v drugih deželah — prostovoljno oddajo krvi, kar naj bi zagotovilo stalno zalogo krvnega seruma.

Zato bo ustanovil Rdeči križ s krediti ERP in socialnega ministrstva (skupno 2 milijona šilingov) osrednji laboratorij v Salzburgu, ki bo imel za vse zvezne dežele vedno na razpolago svežo kri in pa konzervirano krvno plazmo vseh skupin. — Predpogoj ustanovitve in delovanja takega osrednjega laboratorija pa je, da se javi zadostno število prostovoljnih dajalcev krvi; saj nikdo ne ve, kdaj bo tudi njemu vsled nujne operacije potrebna transfuzija tuje krvi.

Moške polo-srajce s Zipp-zapiralom, čisti bombaž šil. 35.50
Delavske obleke iz gradla šil. 98.

BRUNNER Celovec-Klagenfurt

PRIBLA VAS

Ze dolgo od nas ni bilo nobenega poročila. Da pa ne boste mislili, da spimo kakor jazbec v svojem brlogu, vam pošiljamo nekaj novic, četudi le žalostne.

Saj vseh novic imamo pri nas toliko, da bi jih lahko stoji s kupa jedli. Ni mi treba posebej omenjati, da je pri nas zdravo podnebje in da imamo tudi zdrav zrak. Saj si še celo smrt dolgo časa ni upala priti med nas, ker je imela slabo in dolgo pot in bi že grede onemogla. Odkar pa je občina napravila cesto k nam in nam še celo uredila telefon, nas je zvezala s svetom in postali smo vse bolj moderni. — Tako se je zdelo tudi sv. Petru dovolj in je zaukazal svoji služabnici, beli ženi, naj udari tudi v naše vrste.

In res se je oglasila smrt v januarju pri Tišlarju in pretrgala nit življenja še komaj 24 let staremu Fridolinu Zimpasser-ju v najlepši mladeniški dobi. Rajni je bil izvrstno izučen in dober mizar. Pri tem delu pa si je nakopal bolezen, kateri je v tako zgodnji dobi življenja podlegel. Kako je bil rajni povsod priljubljen, je pokazala njegova zadnja pot. Pogrebne obrede so opravili mil. g. prošt Truppe, ki so tudi govorili ob grobu v zadnji pozdrav. Pri tem so stavili pokojnega vsem v zgled.

Ni bilo dolgo in že spet je priromala smrt in vzela iz naše srede Kopanovo mater, Franciško Karner. Zelodčni rak jim je pretrgal življenje v starosti 76 let. Rajna mati so bili velika dobrotnica revežem. Vsakemu so radi pomagali, ako so le mogli. Kako so bili priljubljeni, je pokazal pogreb na veliki četrtek. Od vseh strani so prihajali pogrebci, da sprejmo pokojno na njih zadnji poti. Dobrlevaški kaplan, č. g. Jože Gabruč, so rajnico blagoslovili na domu in jo potem spremili v sprevedu na kazaško pokopališče, kjer so jo položili k zadnjemu počitku ob asistenci č. g. Učakarja, kakor so rajni sami želeli. Nobeno

Pri nas na Koroškem

oko ni ostalo suho, ko so g. kaplan govorili ob odprtem grobu rajnici v zadnji pozdrav.

In še enkrat je zamahnila smrt s svojo koso in rešila trpljenja Radarjevega očeta Andreja Grašiča v 86. letu starosti. Celih 17 let so bili rajni oče priklenjeni na bolniško posteljo. Toda vdani v božjo voljo so prenašali vse trpljenje, takorekoč vice na tem svetu, dokler jih ni vstali Zveličar poklical k sebi v nebeško domovino. Na velikonočni ponedeljek jih je spremila množica pogrebcev na njivo miru in pokoja in Doblri vasi. Pogrebne obrede so opravili mil. g. prošt ob asistenci g. kaplana Gabruča in so jim govorili ganljive poslovilne besede v zadnji pozdrav. Rajni oče so bili velik dobrotnik naše podružne cerkve. Bandero, ki so ga rajni oče dali kupiti na svoje stroške, bo še dolgo pričalo o ljubezni pokojnega do domače cerkve.

Dragi rajni naj počivajo v Bogu in naj se v miru spočijejo od zemskega truda. Vsem zaostalim žalujočim družinam pa izrekamo globoko sožalje.

SELE

Tratnikov dom gospodarsko propada. Štirje otroci študirajo, zato so stroški veliki. Vdova Ana je premehka in za vodstvo gospodarstva premalo odločna. Zato jerob Krčmar izkorišča dom za svoj žep. Edino stric Tonej in sin Tine z vso marljivostjo in odločnostjo pritegneta tudi druge k skupnemu delu za rešitev in procvit rodnega doma.

To je kratka vsebina Jalenove drame „Dom“, ki jo je na velikonočni ponedeljek uprizorilo prosvetno društvo „Planina“. Igra kaže na rano, na kateri boleha kmečki stan tudi danes, ko vse sili v mesto, v tovarne in druga podjetja, kjer se več zasluži, kmet pa nima delovnih moči in mora za delo upregati še nedorasle otrake.

Igralci so živeli v svojih vlogah in tudi ne še popolnoma prenovljeni oder je že nudil lepa prizorišča. Dvorana je bila tudi tokrat polna. Vsi, ki so igri pozorno sledili, so zadovoljni odhajali od te lepe kulturne prireditve, kjer sta jim pesem in igra vzbudili še večje spoštovanje do doma in domače grude.

ZELINJE

Po dolgi in hudi zimi je končno le prišla vse razveseljujoča pomlad tudi k nam. Snega smo imeli nič koliko in tudi mraz nam ni prizanašal. Zato smo bili tem bolj veseli prvih toplejših sončnih žarkov, ki so naznanjali bližajočo se pomlad. Delo na polju se je seveda vsled obilice snega zavleklo, no končno pa smo le zapregli naše konjičke in voličke ter posejali seme v upanju, da bo obrodilo stoteren sad.

Tako so nas našli veseli velikonočni prazniki sredi najhujšega dela na polju. Ker pri nas na Zelinjah ni farna cerkev, ni bilo v velikem tednu razen blagoslova ognja in vode nobenih obredov.

Vstajenje, ki je bilo na veliko soboto zvečer, je bilo letos posebno slovesno. Ob asistenci svojega brata, našega gospoda župnika, so zapeli prvič „Aleluja“ preč. gospod Mirko Brumnik. Vrli naši pevci pa so pod vodstvom organista Berteja veselo odpeli, da se je razlegalo po praznično obledi cerkvi. Možnarji so grmeli, da je odmevalo od vseh strani. Tako smo obhajali v vselem velikonočnem razpoloženju vstajenje našega Zveličarja.

Pri nas se je ohranil tudi še stari običaj bakljanja. Ko se je zvečerilo, so se zbrali „bakvočci“ in ostalo ljudstvo ter šli v procesiji, med katero so molili rožni venec, čez polja v cerkev. Tam je bila kratka ljudska pobožnost ob praznem božjem grobu. Nato so nam pevci zopet zapeli nekaj velikonočnih pesmi.

Naslednje jutro nas je navsezgodaj predramilo iz spanja pokanje možnarjev. Dan je bil lep, prav velikonočen. Ob 9. uri je bila slovesna sveta maša, ki so jo darovali

preč. g. Mirko Brumnik. Pevci na koro pa so neumorno peli velikonočne pesmi.

Tako je bila Velika noč pri nas na Zelinjah res dan sreče in veselja dan, kakor ga je naredil Gospod.

VELIKA VAS pri ŠT. JAKOBU

Spet so se oglasili šentjakovski zvonovi in oznanjali žalostno vest, da so za vedno zatisnili oči Mečinov oče. Vedno so bili zvesti veri, domu in narodu. Dokler so jim dopuščale moči, se jim ni zdelo pretežka in prestrma pot k sv. Jakobu. Ni bilo nedelje, da bi rajni oče ne bili pri sv. maši. Vedno so radi prebirali „Naš tednik“ ter „Vero in dom“, najbolj priljubljena pa jim je bila „Nedelja“.

Ko jim je pa zadnje leto opešal še vid, so jim morali čitati časopise njih ljubljene vnuki, ki so bili na stara leta njih edina tolažba. Pestovali so jih vse po vrsti in jih učili moliti.

Rajni oče so bili dolga leta cerkveni ključar in odbornik šentjakovske posojilnice. Bili so vedno pripravljene storiti dobro delo za vsakega, ki je stopil v njihov dom. Saj nobeden berač ni šel od hiše brez daru in vsak je po potrebi dobil tudi prenočišče. Bili so tudi velik dobrotnik cerkve, zato jim v slovo niso peli samo šentjakovski in vaški zvonovi, tudi šenpeterski zvonovi so se poslovili od njih. Zadnje njih besede so bile: „Ostanite zdravi in zvesti sv. veri.“

Ob ogromni udeležbi ljudstva smo spremljali rajnega očeta v četrtek, dne 17. aprila, na kraj miru, kjer so se č. gospod kaplan Česen v pretresljivih besedah poslovili od njih. Pevci so jim na domu zapeli Vigred se povrne, na grobu pa Nad zvezdami. — Da, dragi oče, nad zvezdami naj bo Vaš dom, saj življenje Vaše je bilo vedno trpljenje. — Rajnemu očetu naj bo domača zemlja lahka. Mečinovi družini pa izrekamo iskreno sožalje.

KOTMARA VAS

Ne dolgo pred velikonočnimi prazniki je bila še vsa narava odeta s snegom in kdo bi si mislil, da bo Velika noč že tako zelena in topla. Lepo vreme in streljanje topičev je privabilo zelo veliko ljudi v soboto zvečer k lepo okrašenemu božjemu grobu, tako da je bila cerkev nabito polna. Saj pa je tudi dolžnost vsakega kristjana, da se udeleži „vstajenja“ v cerkvi.

Pred kratkim so naši igralci uprizorili igro „Teta na konju“, kjer so igralci svoje vloge prav mojstrsko igrali. Posebna hvala gre našemu organistu in pevovodju, gospodu Alojziju Hribarju, ki je s svojim dobro izvežbanim moškim in mešanim zborom presenetil vse poslušalce. Tudi naši mladi baritonisti so jo prav dobro uredili. Kakor čujemo, pripravljajo naši igralci novo igro in sicer „Verigo“. Že komaj čakamo, da nas bodo povabili na prireditev.

Kupujem vsake vrste starega železa, kovine, kosti, čunje in papir, vse po najboljši ceni. Pridem prevzemam na dom. Vsak naj ima pripravljeno, kar hoče oddati. Ako hoče kdo kaj oddati, na sporoči na moj naslov:

Piuk Valentin

VELIKOVEC—Völkermarkt, 2.-Maigasse 23.

DJEKSE

Avtobus Velikovec — Djekše zopet vozi. Vozi vsak ponedeljek, sredo, četrtek, soboto in ob nedeljah in praznikih. Daljava iz Velikovca na Djekše znaša 13 km in avtobus stane na eno stran za osebo š 4.50. Avtobus odhaja iz Velikovca ob 7.10 in ob 14.45. Na Djekše vozi eno uro. Iz Djekš v Velikovec vozi ob 8.05 in ob 17.10. Ob sredo, ko je več prometa, vozi iz Velikovca na Djekše tudi ob 13. uri.

Firma Bühl, Häring, Tirolsko, nam je vlila še dva mala zvonova. Eden je težek 38 kg in je posvečen sv. Neži, drugi pa je

273 kg težek in je posvečen sv. Mali Tereziji. Posvečevanje zvonov bo 4. majnika, na šentflorjanovo. Posvetil ju bo mil. gospod A. Benetek.

Zadnjega marca t. l. zvečer je pogorel hlev pri pd. Pristovu v Vobrskih gorah, eno uro daleč od Djekš. Če bi bil veter vlekel proti hiši, bi bila gotovo tudi hiša pogorela. A vlekel je od hiše proč, proti Svinji planini, in je bila v tisti smeri vsa trava in sadno drevje osmojeno. Prišla je požarna bramba iz Velikovca, obveščena z Djekš po telefonu. Seveda ni mogla hleva več rešiti. Zgorelo je okrog 80 ovc, 4 teleta in kure. Kaj je povzročilo ogenj, se ne ve z gotovostjo.

ZELEZNA KAPLA

Toplo pomladansko sonce je raztopilo tudi v naših grabnih velike množine snega letošnje zime. Le v osencah je še nekaj kupov snega, ki se kar noče umakniti. Pridno delamo na polju, na travnikih in v lesu.

Veliko noč smo obhajali res v veliki noči. Z veseljem smo prišli z gora v farno cerkev, da smo tam doživeli božjo službo svete Velike noči. Ker je bila letos prvič polnočna božja služba smo bili radovedni, kako bo. Pa smo se čudili, da nas je prišlo toliko skupaj in napolnili smo prostorno farno cerkev sv. Mihaela.

Naši strelci so morali prestati preskušnjo, pa so jo junaško prestali. Nekateri so jih namreč nadlegovali, da bi jih spustili že v soboto, pa ne, držali so se discipline. Sveti mir je vladal v Železni Kapli do Gloria — slava velikonočne polnoči. Zato je bilo pa tem večje veselje, ko so oznanili skupno z zvonovi Jezusovo vstajenje.

Elektro-, bencin- in dizel-motorje

v vseh velikostih, dobite najceneje pri domačem podjetju

Johan Lomšek

Zaloga gospodarskih strojev, koles in šivalnih strojev Zagorje—Št. Lipš, p. Eberndorf (Dobrla vas), Koroško. Ugodni plačilni pogoji. Rabljeni motorji po najnižji ceni.

ŠT. ŠTEFAN NA ZILJI

Zanimanje za nabavo zvonov po naših farah, ki so bile oropane med svetovno vojno, je povsod veliko. Seveda vsaka fara ne zmore take nabave vsled velike draginje in zato ostane le pri dobrih željah. Premožnejše fare so si nabavile lepe bronaste zvonove. V število teh smemo prišteti tudi faro sv. Štefana na Zilji.

Na Belo nedeljo, dne 20. aprila, je obogatela imenovana fara za tri lepe ubrane zvonove. Slavnost blagoslovitve zvonov je privabila precej ljudi ta dan v Št. Štefan. Negotovost vremena, kajti rano zjutraj je začelo malo rositi, ni mogla zadržati ljudi doma.

Navsezgodaj so že oživele ceste in poti, vodeče v faro. Zvonove je prišel blagoslovit preč. gospod prošt Benetek iz Tinj.

Zvonovi so čakali blagoslovitve ob zvoniku. Ob zidu cerkve blizu zvonika je stala mala tribuna. Tu so se vrstili razni govorniki in deklamatorji.

Kot starosta je povzel besedo domači gospod župnik. Čeprav v visoki starosti, je krepko donel njegov glas. Govoril je predvsem faranom, topot samo v nemškem jeziku, čeprav je ta jezik veliki večini tuj jezik. Ne vemo, zakaj. Za njim je nastopil preč. g. prošt Benetek. Razvijal je misli o pomenu zvonov. Gotovo se je moralo gospodu proštu čudno zdeti, da je moral govoriti svojim poslušalcem v nemškem jeziku, ko je vendar sam čul na lastna ušesa, da je ljudstvo govorilo med seboj slovensko.

Sploh je bilo vse tako nekako čudno prirejeno... Deklamacije, petje, vse, vse se je odigravalo v trdi nemščini. Niti ene deklamacije, niti ene slovenske pesmi... In vendar smemo reči, da je največ dalo za zvonove slovensko ljudstvo. To je pravi škandal... Lepo ogledalo koroške enakopravnosti...

Blagoslovitev zvonov je predvsem cerkvena zadeva, zato naj bi imela tukaj predvsem cerkvena oblast odločevati.

Iz poteka slovesnosti je razvidno, da se je te prilike, na sebi tako vzvišene, polastila politika. Takih teatralnih prireditev si ne želimo več.

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!

„Cene padajo, prodajte les!“

Po vseh naših krajih, med vsemi našimi kmeti hodijo lesni trgovci in lesni prekupčevalci ter govorijo na ves glas: „Cene lesu padajo, padle so že za 40%, padale bodo pa še naprej, ker bo vrhla Rusija na trg velike množine lesa. Tudi Jugoslavija je začela z izvozom na veliko in prodaja les pod ceno.“ — Tako vpijejo na glas, zraven pa tiho in zaupno svetujejo v svoji veliki dobroti našim kmetom, naj še pravočasno prodajo les po znižanih cenah, ker pozneje niti po nizkih cenah lesa ne bodo več mogli prodati. Hočejo se izkazati prekupčevalci še izredno dobrotljive in so pripravljeni prevzeti les še po „dobri“ ceni, ki pa je že znatno pod doseganjo ceno.

Zares so požrtvovalni ti prekupčevalci, zares, ti so pravi prijatelji našega kmeta. Skoraj bi bilo potrebno, da bi jim država dala za njih silna prizadevanja, za dobro našega kmeta, kako odlikovanje.

Pri vsem tem ni čudno, da kmetje sprašujejo, kako pa je v resnici? Ali naj prodamo les za vsako ceno, da vsaj še nekaj rešimo in vsaj še nekaj dobimo za svoj les?

Resnica pa je, da so se cene lesu na svetovnem trgu ustalile, da so se celo utrdile. Res je, da cene več ne rastejo. Težkoče pa, ki so nastale pri izvozu lesa iz Avstrije v Francijo in Anglijo, so nastale predvsem iz razlogov pomanjkanja tujih denarnih sredstev. To pa je povzročilo začasn zastoj v izvozu. Mogoče so vsaj deloma vplivale tudi na inozemske trge z lesom propagandistično raširjanje vesti o nameravanem velikem izvozu lesa iz Rusije, Romunije in Jugoslavije.

Lansko jesen so lesni trgovci pri nas pokupili precejšnje množine lesa tudi iz strahu pred novimi denarnimi spremembami. Ko pa sedaj teh sprememb ni in je pričelo primanjkovati gotovine, so začeli sedaj te zaloge lesa prodajati, kar je povzročilo seveda večjo ponudbo na lesnem trgu tako doma kakor tudi v bližnjem inozemstvu, to je v Italiji in v Trstu. Vse to je pa samo začasnega značaja.

Resnica je nadalje tudi, da so znatno padle cene papirju in celulozi na svetovnih trgih. S tem padcem cen pa se ni zgodilo nekaj posebnega, zrušila se je le umetna stavba previsokih cen, ki niso nikakor odgovarjale cenam za brusni, to je celulozni les. Ker torej cene za brusni les niso bile v pravem razmerju s previsokimi cenami za papir in celulozo, tudi ni nobenega razloga in nobene nevarnosti, da bi morale pasti cene za celulozni les. To nam dokazujejo tudi razmere in cene za brusni les v sosednjih državah. Tam so tudi cene za brusni les, za jamski les, za okrogli les, pa tudi za rezani les ostale neizpremenjene. Te cene so še vedno tako visoke, da se izplača pri sedanjih cenah, kakor so bile pri nas okrog novega leta, izvažati les v sosednje države.

Položaj v trgovini z lesom v onih državah, kamor gre predvsem naš les, torej ni tak, kakor ga slikajo nekateri lesni prekupčevalci in ta položaj ne more povzročiti nobene zaskrbljenosti.

Alfa-gnojnične sode 250 — 2.000 litrov
Alfa-gnojnične sesalke na ročni in motorni pogon
vedno in v dobri kakovosti dobavljiva
KURT MARKTL & CO.
kmetijski stroji in nadomestni deli
Celovec — Klagenfurt, St. Peter, končna postaja obusa, Völkermarkter Strasse Nr. 117.

Kakor povsod v trgovini je tudi pri trgovini z lesom važno predvsem vprašanje: Ali je za lesom kako povpraševanje ali pa je mogoče velika ponudba brez vsakega povpraševanja po lesu. Ako bi bilo mogoče reči in ugotoviti zadnje, potem bi bilo stanje v resnici resno in nevarno.

Toda položaj ni takšen. Saj moramo sami ugotoviti, da se pravzaprav povpraševanje po lesu ni zmanjšalo. Da je malo popustilo, to pa ni nič izrednega in se to zgo-

SVETOVNI PRIDELEK KORUZE

Svetovni pridelek koruze v letu 1951-52 cenijo na 1 milijardo 862 milijonov hektolitrov, to je 199 milijonov 500 tisoč hektolitrov več kot je znašal pridelek v letnem povprečju 1935-39.

Ameriško kmetijsko ministrstvo ceni pridelek koruze v letošnjem letu na 26 milijonov 250 tisoč hektolitrov, to je eden in pol milijona hektolitrov več, kot je znašal lanskoletni pridelek.

di vsako spomlad. Stavbna dela se še niso v vsem obsegu začela, ponudba zaradi velikih zalog iz lanskega leta je malo večja. To prehodno stanje izrabljajo zato nekateri prekupčevalci z lesom, da bi po nižjih cenah nakupili les in da bi ga nato z večjim dobičkom prodali. To pa se more posrečiti in se bo posrečilo lesnim prekupčevalcem le tam, kjer so se dali kmetje zapeljati po neutemeljenih govoricah o velikem padcu cen, in so zato v strahu pred tem padcem cen prodali svoj les po znatno nižjih cenah.

Pri vsem tem je torej važno vedeti, kaj

Kdor je za enotnost, je član Kmečke gosp. zveze

valcem le tam, kjer so se dali kmetje zapeljati po neutemeljenih govoricah o velikem padcu cen, in so zato v strahu pred tem padcem cen prodali svoj les po znatno nižjih cenah.

Pri vsem tem je torej važno vedeti, kaj

Enotnost ruši, kdor je proti Kmečki gosp. zvezi

se bo zgodilo z lesom in kakšne bodo cene lesu v prihodnje. Seveda je vsako prerokovanje najbolj nevhvaležen posel. Vendar pa moremo skoraj z gotovostjo reči, da bodo cene lesu tudi v bodoče ostale v glavnem take, kakor so bile doslej. To moremo reči

zato, ker potreba po lesu še stalno raste, proizvodnja lesa pa ne raste sorazmerno s to večjo potrebo. Končno pa je v zapadni Evropi poleg skandinavskih držav Avstrija edina država, ki les izvažata. Zato bi se pri nas ne smeli bati toliko za to, ali bomo še mogli izvažati in kam in ne bi smeli verjeti vsaki propagandi, ki špekulira s padcem cen.

Zato bi svetovali našim kmetom, naj pri vsaki prodaji lesa najprej dobro premislijo, ali hočejo dobro sebi ali pa lesnemu pre-

kupčevalcu. Kdor pa je letos preveč verjel prekupčevalcem in je prodal les po nizki ceni v strahu, da bodo cene padale, ta bo zelo verjetno mogel že tam v poletju ugotoviti, da je se je s prodajo preneglil in da je prodal po preniški ceni. — Ako trgovci

ne bi hoteli plačati primerne cene, je bolje počakati z nakupom raznih potrebščin, v kolikor je le mogoče, in bomo prodali les pozneje, ko se bodo cene ustalile in ko bo tudi prenehalo pripovedovanje o padcu lesnih cen.

Našim gospodinjam

Prehrana dojenčka

Edina pravilna prehrana je materino mleko. Zato bodi glavna skrb in dolžnost matere, da sama doji svojega otroka. Odtegovati se dojenju, se preje ali pozneje na otroku maščuje. Pri materi hranjen otrok je zdrav, miren in zadovoljen. Koža je gladka in napeta, rožnate barve in čista. Umetno hranjen otrok pa je siten, kričav in ga trebušček boli. Prebavni organi morajo za prebavo kravjega mleka dva- do trikrat toliko delati kakor pri prebavi materinega mleka. Otrok, z materinim mlekom hranjen, je proti raznim boleznim bolj odporen. Ako pa le zboli, tudi bolezen veliko lažje preboli.

Za mater samo je dojenje, zlasti prve mesece po porodu, iz zdravstvenih razlogov pomembno zato, ker se mati, ki doji, od posledic poroda veliko prej opomore, kot mati, ki ne doji. Dojenje samo ne vzame veliko časa. V glavnem traja pri izdatni količini mleka 7 — 10, največ do 15 minut. Tako pri materi, ki ima izdatno mleko. Ako pa mati nima dosti mleka, otrok začne kričati, ali pa pije pol do 1 uro ter zaradi utrujenosti vmes nekajkrat zadrema. Pri dojenju se otrok utruji, zato navadno hitro zaspi.

Pri dojenju sta pravilna lega matere in drža dojenčka zelo važni. Prvi teden, ko je mati še v postelji, naj doji leže. Ko pa iz otroške postelje vstane, je bolje, da doji sede in noge naj pri tem da na pručko. Ko z eno roko dojenčka podpira, naj gleda, da mu glavnica ne visi nazaj. Med hranjenjem pa tudi pazi, da je za dihanje nasek prost. Važno je, da je v sobi med dojenjem mir. Za izdatnost je zelo važno, da otrok vsakikrat izprazni le eno prsno stran.

Mati naj doji otroka vsake 3 ure, t. j. 6-krat na dan. Le prvi mesec tudi opolnoči enkrat... Materino mleko je šele tekom treh ur prebavljeno in želodec izpraznjen. Zato, ko potečejo tri ure, dojenčka zbudi, četudi spi. Ni prav, če ga pustite čez uro spat. To je za otroka prva vzgoja za točnost in red. S tem mati istočasno tudi sebi koristi. Ako je po enem mesecu otrok ponoči še siten, mu lahko daste malo kamiličnega čaja in kmalu bo vso noč prespal.

Pravilno je, da je otrok prvih pet mesecev le pri materi. Vendar pa je za pravilen razvoj dojenčka potreben dodatek hrane že od četrtega meseca naprej. V slučaju, da je otrok zaprt, mu lahko po potrebi že prej pospešite prebavo z oslajenim sadnim, paradiznikovim ali pomarančnim sokom. Biti pa mora skozi čisto krpo precejen. Sok dajte eno uro pred hranitvijo.

S petim mesecem pa opoldanski obrok lahko nadomestite z zdrobovo kašo, ki jo otroku po žlički dajate. — S šestim mesecem pa mu za opoldne in zvečer skuhaite kar mlečno zdrobovo kašo. Dodatek po vrednotite z 1 do 2 žličkami skuhanega in skozi sito pretlačene špinače ali korenjčka.

V sedmem in osmem mesecu, nadomestite kar 3 obroke materinega mleka z nadomestno hrano. Dopoldne mu dajte nastrogano presno sadje z zmetimi keksi. Opoldne pa juho iz telečjih kosti ali prežganko

ali zelenjadno juho. V njo zakuhaite zdrob ali prikuho. Najlažje prebavljive prikuhe so: špinača, paradizniki in korenjček. Starejšemu pa lahko daste že karfijolo, rdečo pesu, krompir in kolerabo. Prikuhe kuhajte, ali boljše, v manjši količini vode dušite ter z vodo (juho) vred skozi sito pretlačite. Temu pridenite košček presnega masla za zabelo in zaradi vrednosti vitaminov, ki jih v obilni meri vsebuje. Za večerjo pa kar mlečno kašo ali pšeničen zdrob.

Osem- in devetmesečnemu dojenčku še nadaljna dva obroka pri materi nadomestite s primerno oslajeno žitno kavo z mlekom. — Od 10. do 12. meseca pa otroka še od zadnjega obroka materinega mleka odstavite.

Otrok res kaj rad odklanja nadomestno hrano in hoče le materino mleko. Ker pa hranilne snovi, ki so v materinem mleku, v tej starosti za normalen razvoj ne zadostujejo več, otrok shujša in blede. To je dokaz, da je vsako popuščanje otroku samemu v škodo.

Zgodi se, da po večdnevem opazovanju ugotovite, da je materinega mleka premalo; dojenja zato še vseeno ne opustite. Nikar ne recite, da ni vredno. Vsaka kapljica materinega mleka je zdravilo, ki dojenčkovemu telescu daje moč v boju proti boleznim. Primanjkljaj pa kar s kravjim mlekom nadomestite. Ob taki dvostrani hrani se bo otrok lepše razvijal, kakor pri sami umetni prehrani.

Zgodi se, da otrok pri prvih obrokih oslajenega in lahko tekočega kravjega mleka odklanja hranjenje pri materi. Nikar otroka ne ubogajte, ker s tem trpi proizvodnja materinega mleka. Da to preprečite, ne uporabljajte pri hranjenju otroka stekleničice s sesalko, temveč ga hranite kar z žličko. Ob žlički pa otrok ne čuti posebnega ugodja in ostane zvest materinemu mleku. Ali pa na sesalko naredite prav majhno luknjico, da bo sesanje na „dudo“ čim bolj otežkočeno. Steklenico mu dajte vselej potem, ko je pri materi svoj naravni obrok že dobil.

So primeri, da je treba otroka, vkljub volji matere, hraniti le z umetno hrano. Pri samem umetnem hranjenju pa je vkljub skrbni negi posledica večja bolehaost in umrljivost otrok. Takemu otroku je treba veliko več snage, nege telesa in gibanja na zraku. Zavedati se moramo, da je materino mleko kravjemu in kozjemu samo podobno, nikakor pa ne enakovredno. Oboje pa mora biti tako pripravljeno, da je kolikor mogoče materinemu podobno. Biti pa mora od zdravih krav, sveže, polno, t. j. neposneto in snažno namolzeno. Mleko takoj po molži zavremo in tudi takoj ohladimo, da se ne kvari in da ohrani okus sveže kuhanega mleka. Ohladimo ga lahko tako, da posodo z mlekom postavimo v večjo, v katero iz vodovoda stalno mrzla voda doteka. Kjer pa vodovoda ni, morate vodo tolikokrat menjati, da je mleko res popolnoma ohlajeno. Pozimi zavreto mleko postavimo na okno. Toplo namolzeno ali zavreto mle-

ko in na pol ohlajeno mleko se v topli kuhinji kvari.

Mleko za novorojenčka razredčimo na pol. Od 4. meseca naprej primešajmo še samo eno tretjino vode. Na 1 del tega razredčenega mleka dajte kavino žličko sladkorja ali eno kocko. Dojenček ne sme dobiti v 24 urah več kot 1 liter tekočine.

V prvih 24 urah itak dojenčka ne hranimo. Le, če se sam zbudi, mu damo nekaj žlic svetlega kamiličnega čaja s saharinom.

Prvi mesec dobi otrok hrano 7-krat v 24 urah. — Drugi mesec mleko že malo bolj osladimo. Namesto vode pa pridamo rižovo ali ješprenčkovo juho. S tem hranilno vrednost povečamo. Ako pa je otrok zaprt, prilijemo v mleko juho iz ovsenih kosmičev. — V tretjem mesecu pa primešamo kar močnatu juho. Dojenčku dajemo tudi sveže in sladkane sadne sokove. Najboljši je sok iz pomaranč, limon, ali iz zrelega sadja, paradiznikov, korenjčka, rdeče pese in špinače. Osnajeno sadje ali zelenjavo operemo, se-sekljamo in skozi čisto platneno krpo stisnemo sok iz nje. Soka dajemo 1 — 3 žličke na dan in to vedno 1 uro pred hranitvijo. Po opoldanskem hranjenju povrednotimo hrano z 1 žličko ribjega olja.

V 4. mesecu poleg omenjenega mleka dajte otroku 2-krat na dan sadne sokove. V drugi polovici tega meseca je dobro tudi nekoliko skozi sito pretlačena sadja (čežane).

V petem mesecu vzemimo poleg omenjenih juh, mlečne kaše in zdroba, keksov, sadnih sokov in pretlačena sadja še dve tretjini mleka.

Šesti mesec dajte v mlečne jedi tudi košček presnega masla.

Sedmi mesec opoldanski in večerni obrok mleka nadomestite z zdrobovo kašo ali drugo primerno mlečno jedjo.

Osmi in deveti mesec naj ima otrok že celo kosilo, t. j. juho z zdrobom in prikuho. Za večerjo pa mlečno kašo. Otrok dobi mleko s kavo le še petkrat na dan v presledku štirih ur.

V desetem mesecu naj dobi otrok le dva obroka mleka s kavo. Za malico sadje s keksi; opoldne celo kosilo in za večerjo mlečno kašo s presnim maslom zabeljeno.

Enajsti in dvanajsti mesec pa dajte h kavi prepečenec, zemlje, bel kruh. Dopoldne sadje s keksi. Opoldne zakuhanu juho s prikuho in sadje. Zvečer pa mlečne kaše. Na juho lahko že zakuhaite vlite rezance.

To je po zdravniških predpisih najbolj navaden in primeren način naravne in umetne prehrane zdravega dojenčka.

Nove cene v kmetijstvu

S posebnim zakonom je bilo urejeno, da prispeva država iz državnega proračuna k znižanju cen nekaterih kmetijskih pridelkov za potrošnike (krušno žito) in k znižanju cen nekaterih kmetijskih potrebščin (krmila, umetna gnojila). V letu 1951-52 (od 1. julija 1951 do 30. junija 1952) je bila v te namene predvidena v državnem proračunu vsota v iznosu 1 milijarde in 200 milijonov šilingov. Od te vsote je bilo določeno za pocenitev domačega krušnega žita 40 mil. za inozemsko krušno žito 366.5 mil., za krmila 555.75 mil., za umetna gnojila 110 mil. šilingov in za surovine za pridobivanje maščob 135 milijonov šilingov.

Zakon, ki predvideva te prispevke, preneha veljati dne 30. junija letos. V teku so pogajanja med obema vladnima strankama, kako naj bo razmerje cen urejeno po 1. juliju letos. Socialisti zahtevajo, naj bi ostal zakon v sedanji obliki še v naprej v veljavi, zastopniki OeVP pa se zavzemajo za novo ureditev cen. Po tej ureditvi bi bile spremenjene (zvišane) nekatere cene kmetijskim pridelkom pa tudi kmetijskim potrebščinam, vendar pa naj bi se cene za potrošnike kruha in mleka ne spremenile.

Po tem predlogu naj bi bila določena cena za pšenico nekako v sredi med sedanjo notranjo ceno, ki je 2.10 in med inozemsko ceno, ki je 3.50 šil. Cena za rž naj bi bila za 10 grošev nižja od cene za pšenico. Tudi cena za mleko in mlečne proizvode na bi bila na novo določena. Ta cena naj bi bila v sredi med 1.40 in 2 šil. Vsled zvišanja cen za krušno žito in za mleko bi morala seveda tudi država prispevati več iz državnega proračuna, da bi ostale sedanje cene mleka, masla in kruha za potrošnike neizpremenjene. Zato pa bi država prispevala manj pri znižanju cen za krmila in umetna gnojila, ki bi se vsled tega seveda znatno podražila. Cena za koruzo bi bila v sredi med sedanjo ceno, ki je 1.55 in pa med zunanjo ceno, ki je 3 šil. Umetna gnojila bi se podražila za 30 do 40 odst. Le cena apnenno-amoničnega solitra bi ostala neizpremenjena.

† Marija Menté

... to truplo pa pojde v to črno zemljo, saj je Bog ustvaril tako.

Jurčeve matere iz St. Lenarta ni več. Sla je k Bogu po svoje zaslužen plačilo. Tam se bo tudi odpočila od svojega delavnega in trudapolnega dela.

Prišlo je novo gorje. Med drugo svetovno vojno so odpeljali njeno poročeno hčerko z možem v taborišče Žrelec. Tudi drugega zeta je kruta roka zaprla v Celovcu. Toda Marija ni obupala, molila je in dosegla, da se je vse srečno izteklo.

Leta 1947. ji je umrl mož in tako je ostala sama. Svoj čas je pa zelo dobro porabila. Kadar je šlo za polepšanje naše farne cerkve, tedaj so se kar obrnili na Jurčovo mater in pletla je in pletla ter nappletla mnogo vencev. Nikdar ni odrekla pomoči, kadar se je šlo za hišo božjo. Sicer pa, saj je bila hiša božja njen drugi dom. Kolikokrat si jo videl samo v cerkvi, kjer je molila križev pot ali pa rožni venec. In ravno ta svoj drugi dom je hotela imeti lepo okrašen. Kolikokrat smo jo videli tudi pristopiti k mizi Gospodovi. In zato je tudi

Slovinci po svetu

Srebrna poroka v Gladbecku na Vestfalskem

Dolgoletni predsednik slovenskega društva sv. Barbare v Gladbecku, Jožef Dobravc in njegova soproga Frančiška, rojena Bec, članica slovenske rožnenske bratovščine, sta obhajala dne 19. aprila svojo srebrno poroko. Slovesnost se je vršila prav po domače. Velika množica, zlasti Slovenci, so se zbrali v cerkvi sv. Lamberta k slovesni sveti maši. Župnik Tensundern je imel na poročenca in vse pričujoče vernike nagovor v slovenskem jeziku in je potem s stolo ovil roki srebrnega para v znamenje trdne zveze, s katero sta bila združena. Med mašo je zapel slovenski pevski zbor mile slovenske pesmi. Potem je bilo vino blagoslovljeno sv. apostolu Janezu v čast in podarjeno poročencema, kakor je navada v lavantinski škofiji.

V stanovanju srebrnega para je bila po-

Bog ni zapustil. Previdena s svetimi zakramenti se je poslovila od tega sveta.

Pa kako rada je tudi pela! Kolikokrat si žel mimo hiše, ko si slišal iz nje lepo pesem, pa naj je bila pobožna ali pa narodna. In kot taki so ji tudi naši pevci zapeli v slovo nekaj žalostink.

Da je bila zelo priljubljena, je pričal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi.

Z njo je naša fara izgubila zopet vneto častilko božjo in navdušenje bralko „Našega tednika“.

Odšla je Jurčeva mati od nas, toda njen duh bo živel naprej. Dokler bomo imeli take matere, se našemu ljudstvu ni treba bati. Zato pa prosimo Boga, naj nam da še več takih mater, ki nam bodo v vzgled kot je to bila Jurčeva mati. Tebe pa prosimo, draga Marija, prosi za nas pri Bogu, da se bomo enkrat sešli nad zvezdami.

Njenima zaostalima hčerkama, kakor tudi ostalemu sorodstvu, izrekamo iskreno sožalje.

tem dva dni svatba. Čestitke so prišle v obilni meri od vseh strani: od Slovencev v Nemčiji, Holandiji, Franciji in Ameriki, pa ravno tako od nemške strani. Nastopila sta tudi nemški in slovenski pevski zbor. Gospod župnik Tensundern je v svojem govoru poudaril, da se je Jožef Dobravc vedno in neustrašeno boril za svoje rojake in si pridobil veliko zaslug v svojem delovanju za Slovence. Vedno je bil vzgleden katolik in pristen Slovenec in njegova žena mu je vedno zvesto pomagala pri delu za cerkev in Slovence.

Nepozabna bo gotovo vsem navzočim ta srebrna poroka in bo ugodno vplivala na vestfalske Slovence, da bodo zopet bolj agilno in navdušeno živeli in delali in žrtvovali za slovenske ideale.

Ljubi Bog naj podeli svoj blagoslov srebrnemu vzglednemu paru tudi za bodočnost!

Zvon miru...

V nedeljo so na Dunaju pri cerkvi sv. Štefana slovesno blagoslovili veliki zvon, ki je bil pokvarjen ob koncu svetovne vojne po obstreljevanju Dunaja.

Ob tej priliki, ko se je oglašil prvič veliki zvon pri sv. Štefanu na Dunaju, so se oglašili tudi zvonovi cerkve sv. Petra v Rimu in sv. oče, papež Pij XII., je imel govor po radiu. V tem govoru je med drugim

dejal: „Gospod pa naj, da, naj bi bila vaša dežela domovina resnične in globoke vere, krščanskega družinskega življenja, svobode in socialne pravičnosti. Le pri takih razmerah je mogoča prava sreča in pri takih razmerah more nastati blagostanje in zemeljski napredek.“

Po teh besedah je sv. oče podelil apostolski blagoslov.

Romarski shod pri Božjem grobu

V petek, dne 9. maja, bomo praznovali praznik „Treh žebļjev“ v cerkvi Božjega groba pri Pliberku. Sv. maše bodo od 6. do 12. ure. Ob 7. in ob 10. uri bodo lepe pridige. — Lepo vabimo vse pevce in pevke vseh pevskih zborov iz cele Podjune. — Vse preč. gg. župnike prosimo, da v nedeljo, 4. maja, povabijo vse vernike, da se v čim večjem številu udeleže farne procesije pri Božjem grobu. Vsaka župnija naj pride s farnim križem. Iz oddaljenih krajev prideite ali z vlakom ali omnibusi, iz bližnjih pa skupno v procesiji.

Lepo vabimo, da pridete iz Železne Kaple, Obirskega, Galicije, Mohlič, Kamena, St. Vida, Škocijana, Reberce, St. Lipša, Žitare vasi, Kazaz, Dobrle vasi, Šmihela, Vogrč, Rude, St. Petra, Gorenč, Žvabeke, Globasnice, Rude, Suhe in Pliberka.

Tako se bomo zbrali pri Božjem grobu iz vseh župnij v molitvi, kjer bomo skupno prosili milosti za nas, za naše družine in blagoslova za naša polja.

Ker je bil 25. aprila, na drugi petek po veliki noči, praznik sv. Marka in so bile po župnijah procesije sv. Marka, bomo letos praznovali praznik Treh žebļjev na četrti petek po veliki noči, to je 9. maja.

Ves dopoldan bo prilika za sv. spoved.

Vsi verniki iz cele Podjune, 9. maja prideite k Božjem grobu skupno z Vašimi dušnimi pastirji.

Duhovnijski urad v Pliberku.

Pomladne plašče, obleke, kostume, bluze, plašče iz balonske svile priporoča
WALCHER
Celovec-Klagenfurt, 10. Oktober-Strasse 2
Lastna izdelovalnica.

Priložnostni nakup foto-aparatur v fototrgovini
WIEDERMANN
Beljak-Villach, Oberer Kirchenplatz 5

Darila za materinski dan kupite najbolje v trgovski hiši

Formanek

Beljak-Villach, Rathausgasse 6 in Karlgasse 3.

Darila za **MATERINSKI DAN** kupite najugodnejše pri

CHIODI & KASSIG

na živilskem trgu, Benediktiner platz 7, v Celovcu.

Bogata zaloga raznega blaga za poletne obleke, bluze, predpasnike itd.

URADNE OBJAVE

57. plemenski sejem za bike pingavske pasme v Trgu (Feldkirchen)

Dne 3. maja t. l. ob 9.30 dopoldne bo v Trgu (Feldkirchen) spomladanski plemenski sejem za bike pingavske živinorejske zveze za Koroško in Vzhodno Tirolsko. Dogon: približno 120 plemenskih bikov. Dana bo možnost ugodnega nakupa v vsaki kakovosti in ceni.

SPREJEMNI IZPITI NA SREDNJIH ŠOLAH V CELOVCU ZA ŠOLSKO LETO 1952-1953

1. Sprejemni izpiti za I. razred bodo v četrtek, dne 26. junija 1952, ob 8. uri zjutraj na spodaj navedenih zavodih.

Prošnje za pripustitev k sprejemnemu izpitu, ki morajo biti opremljene s kolkom za 4. šil., je nasloviti na posamezna ravnateljstva šol in jih je mogoče oddati od 1. maja dalje pa najkasneje do 20. junija 1952. Priložiti je treba krstni ali rojstni list in domovnico oziroma zadevno potrdilo ali izjavo. Nadalje je treba naprositi vodstvo ljudske šole, da pošlje pravočasno na ravnateljstvo opis učenca. Ako ni odklonilne rešitve, je smatrati, da je prosilec pripuščen k izpitu. Ne da bi bil posebej pozvan, mora priti nato v četrtek, dne 26. junija 1952, ob 8. uri v zadevni zavod k izpitu (s seboj je prinesiti nalivno pero ali svinčnik!).

2. Na isti dan so tudi sprejemni izpiti za 2. in 3. razred.

Prošnje (priloge: kolec za 4 šil., krstni ali rojstni list, domovnica in zadnje šolsko spričevalo) je ravno tako oddati do 20. junija 1952 pri zadevnem ravnateljstvu.

Začetek izpitov v četrtek, dne 26. junija 1952, ob 8. uri. Nujno je priporočati, da se zglatijo zaradi razgovora zanimanci za sprejemni izpit za 2. in 3. razred predhodno pri zadevnem ravnateljstvu.

Državna gimnazija in realna gimnazija, Celovec, Völkermarkter Ring, št. 27.

Državna gimnazija in realka, Celovec, Völkermarkter Strasse št. 36.

Državna realna gimnazija za dekleta, Celovec, Ursulinengasse št. 3.

Deželno finančno ravnateljstvo za Koroško št. 41/7-V-52.

OBVEZNOST KOLKOVANJA Z DNEM 1. MAJA 1952 PRI TOVORNEM PREVOZU NA VEČJE RAZDALJE.

Zvezno ministrstvo za finance razglasa:

Od 1. maja 1952 dalje je dolžan vsak podjetnik, ki prevaža z avtomobili (osebni ali tovorni avto) tovorno blago na večje razdalje, imeti s seboj kolkovan prevoznik izkaz. Ako podjetnik ne vodi avtomobila sam, mora imeti tak prevoznik izkaz vozača. Varnostni organi bodo na cestah stalno nadzirali, da bodo vsi upoštevali ta predpis.

Prevoznik izkaz mora biti kolkovan z državnimi kolkovi. Te je mogoče dobiti pri prodajalcih kolkov (to so predvsem trafikanti) in pri uradih, ki prodajajo kolke (na podeželju finančni uradi, na Dunaju in večini deželnih glavnih mest finančni urad za pristojbine in prometni davek).

Ker je zvezno ministrstvo za finance predvidevalo večjo porabo kolkov, je ukrenilo vse potrebno, da bo pri posameznih razprodajalcih kolkov večja zaloga kolkov. Vendar pa ni izključeno, da bi kljub premišljeni razdelitvi kolkov pri posameznih prodajalcih zaloga kolkov zaradi povečane potrebe ne bila zadostna. Zvezno ministrstvo za finance priporoča zato podjetnikom, da se preskrbijo pravočasno s kolkovi za tovrstni promet na večje razdalje v času po 30. aprilu, ali pa naj vsaj javijo predvideno potrebo kolkov pri poljubnem prodajalcu kolkov. Le tako bodo mogli podjetniki v času potrebe prevoza blaga na večje razdalje predpisano kolkovati prevozne izkaze. Finančna uprava ne bo namreč nikakor upoštevala izgovora, da prevoznega izkaza zato ni bilo mogoče kolkovati, ker si vozač navodno ni mogel preskrbeti kolkov.

Zaradi izstavitve prevoznih izkazov pripominjamo sledeče:

1. Kot tovrstni promet na večje razdalje, je smatrati vsak prevoz tovornega blaga preko razdalje 65 km — merjena v zračni črti — od stanovanjskega kraja (sedeža podjetja) prevoznika. Prazna, rabljena zavojnina ali zabojnina, kakor sodi, vrči, pločevinaste posode, zaboji in podobno, se ne smatra kot tovorno blago, ako se ta zavojnina prevaža v zvezi z že izvršenim ali pa nameravanim prevozom blaga.

2. Za vsako vožnjo pri tovrstnem prometu blaga na večje razdalje je treba izstaviti poseben prevoznik izkaz. Kot vožnjo je smatrati prometno-tehnično premaganje razdalje med izhodiščnim in nameravanim krajem. Nameravani kraj je oni, ki je najbolj oddaljen (merjeno v zračni črti) od izhodiščnega kraja.

3. Prevoznik izkaz je dovoljeno izstaviti v vsaki poljubni obliki, tudi z ročno pisavo, vendar pa mora vsebovati sledeče podatke:

1. ime in naslov podjetja ali stanovanja prevoznika (podjetja);
2. oznaka tovornega vozila (priklopnega voza);
3. nosilnost vozila in priklopnega voza;
4. vozna proga, čas in trajanje vožnje;
5. datum izstavitve;
6. podpis izstavitelja (podjetnika ali vozača).

Na prevoznem izkazu niso dovoljena radiranja ali popravki.

Tiskovine za prevozne izkaze, ki odgovarjajo navedenim pogojem, je mogoče dobiti pri avstrijski državni tiskarni na Dunaju (Österreichische Staatsdruckerei, Wien, III.) Rennweg 16. Časopisno založništvo Julius Tressler, Wien IV., Schwindgasse 5, je po dogovoru z zvezno zbornico za obrtno gospodarstvo založilo tiskovine prevoznih izkazov, ki vsebujejo vse potrebne oznake prevoznega izkaza in jih je zato kot take mogoče uporabljati. Vse posebne zahteve spedijske obrti pa upoštevajo tiskovine obrazcev, ki jih je založilo GOF-založništvo knjig Gustav C. Friedl, Wien, I., Passauerplatz 1.

Tovornih izkazov za že izvršene vožnje ni dovoljeno uničiti, ampak jih treba skrbno spraviti.

4. Vsak tovrstni izkaz je treba kolkovati za vsako začeto tono nosilnosti avtomobila, ki služi za prevoz tovornega blaga, s kolkom za 35 šil. (n. pr. pri tovrstnem avtomobilu z nosilnostjo 3½ ton 140 S, pri osebnem avtomobilu 35 S). Kolki morajo biti nepokvarjeni in se ne sme biti razvdino, da so že bili enkrat uporabljeni. Pri izstavitvi prevoznega izkaza jih razvrednoti izstavitelj prevoznega izkaza (podjetnik ali vozač) s podpisom tako, da se razteza podpis tako preko barvne slike kolka kakor tudi preko papirja prevoznega izkaza. Ako kolki niso pravilno uničeni, je smatrati, kakor da izkaz ni kolkovan.

5. Ako se izkaže, da je vozač pri prevozu blaga na večje razdalje brez predpisano opremljenega prevoznega izkaza, mora računati vozač — ali pa podjetnik, ako vozač vozi po naročilu podjetnika — da bo plačal pristojbino v dvojnem iznosu, kakor jo je treba plačati, za prevoz blaga. Nujno pa je priporočati, da si vozač na poziv varnostnih organov brez odloga preskrbi pravilno opremljen prevoznik izkaz; v slučaju namreč, da bi pri morebitni poznejši kontroli po drugem varnostnem organu prevoznik izkaz ne bil v redu, mora vozač oz. podjetnik pričakovati nadaljnje zvišanje pristojbine, ki je predvidena za vožnjo blaga.

6. Tudi takrat je smatrati vožnjo kot tovrstni prevoz na razdaljo, ako se prevaža tovorno blago z več avtomobili na oddaljenost preko 65 km, merjeno v zračni črti od sedeža obrata (stanovanja) naročnika (relejni promet) in ako je naročnik dolžan plačati pristojbino za prevoz blaga v bližnjem prometu, ker je naročnik prevoznik ali pa prevaža blago kot najeti prevoznik. V takem slučaju mora naročnik izstaviti vozaču prevoznik izkaz. Zato je priporočljivo, da zahtevajo oni podjetniki, ki prevažajo blago v relejnem prometu, naj jim izstavijo naročniki in to pred nastopom vožnje kolkovan in tudi drugače pravilno opremljen prevoznik izkaz. S tem se izognejo temu, da bi v slučaju kontrole po varnostnem organu bili odgovorni vozači za izstavitve prevoznega izkaza.

KÄRNTNER REISEBÜRO

Avtobusna skupinska potovanja:

4. maja enodnevna vožnja
30. maja — 2. junija
31. maja — 2. junija
1. in 2. junija
1. in 2. junija

na velesesem v Graz
Gardsko jezero
Opatija, Postojna, Ljubljana, Bled
Benetke
Dolomiti, Bozen, Meran

Za posebne vožnje imamo na razpolago 16 do 38 sedežne avtobuse.

Jesenski velesesem v Leipzigu 1952

Prijave za vizum in za skupinsko vožnjo z vlakom sprejema naš urad.
Prirejamo stalno velika turistična potovanja z vlakom in z avtobusi v Španijo, Italijo, Francijo, Riovico, Zgor. Italijo, Rim—Neapelj—Capri.

Izvolite zahtevati naše posebne programe.

Ugodna počitniška bivanja v tu- in inozemstvu. Železniški vozni listki za vse evropske države — Listki za spalni voz, za ladje in za letala, preskrba vizuma, skupinska potovanja z vlakom in avtobusi, posebni vlaki. — Naročila sprejema

Kärntner Reisebüro, Celovec-Klagenfurt

in podružnice v krajih: Beljak-Villach, Wolfsberg, Spittal/Drau, Šmohor-Hermagor in Kötschach/Gailtal.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

4. maja: 7.15 Verski govor — Jutranji koncert. —
5. maja: 14.30 Tedenski pregled — 15 minut s Smrt-
nikovimi sestrami. — 6. maja: 14.30 Slike iz narave.
18.30 „Eno pesem hočmo peti...“ — 7. maja: 14.30
Za podelje. — 8. maja: 14.30 „Babica pripove-
duje...“ — 9. maja: 14.30 Komentarji — Zanimi-
vosti. — 10. maja: 8.45 Ivan Cankar: Kralj na Be-
tajnovi. 18.30 Okrog ženitovanja (III. del). 11. maja:
7.15 Verski govor — Našim materam.

LJUBLJANA (val 202,1, 212,4, 327,1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetij-
ski nasveti vsako nedeljo ob 15.30 — Vsak dan ob
19.00 na valu 327.1m oddaja za inozemstvo.

2. maja: 15.10 Lahka glasba — 16.15 popoldan-
ski koncert — 21.20 solistična glasba. — 3. maja:
16.00 Verdi in Puccini — 18.30 slov. narodna glas-
ba — 22.20 plesna glasba.

SPECIALNA TRGOVINA
ZA DOM IN KUHINJO
V NAJVEČJI IZBIRI
IN PO UGODNIH CENAH

M. Seher

CELOVEC-KLAGENFURT,
Bahnhofstrasse 24
(prodajalnice-Verkaufshallen)

V
JAVNI BOLNICI ELIZABETINK
V CELOVCU-KLAGENFURT

je bila odprta kirurški postaja
Vodja: strokovni zdravnik za kirurgijo
dr. A. Dimai

FOTOHAUS *Schmaus*

Celovec-Klagenfurt, Heiligengeistplatz 1
Specialna trgovina za fotoamaterje. Foto-
grafski aparati in filmi v največji izbiri.

Najboljši in obširni
NEMŠKO-SLOVENSKI
IN
SLOVENSKO-NEMŠKI
SLOVAR

dobite pri upravi „Našega tednika“,
naročite takoj, ker je zaloga majhna.

Elektro-Rauter, Beljak-Villach
Instalacije, svetilke, električni štedilniki, ra-
dijski aparati, električne naprave, hladilniki.

DARILA ZA BIRMANCE
Urar *Gottfried Anrather*
ure, nakiti, popraviljalnica
Celovec-Klagenfurt, Paulitschgasse 9

Kupujem uporabljivo železo — staro že-
lezo — razne kovine — čunje — star papir —
kosti — ščetine
G. FRICK
Celovec-Klagenfurt, Salmstrasse 7

Dobra knjiga

ŠE VEDNO NAJLEPŠE DARILO

- Album Koroške 15 šilingov
- Ograd (Janez Jalen) 10.—
- Rotija (Mauser) 4.—
- Sin mrivega (Mauser) 4.—
- Prekleta kri (Mauser) 4.—
- Cmocek poskocek (Bazilij) 3.—
- Cela kolekcija stane 30 šilingov

Za inozemstvo stane cela kolekcija 2.50 USA dolarjev

Učitelji, naročajte „MLADI ROD“!

List je odobrilo za ljudske in glavne šole ministrstvo za prosveto na Dunaju

MALI OGLASI

Vsaka beseda stane 1.10 šil. (in 10% davka).

Poudarjene besede in take z več kot 15 črkami stanejo 2.20 šil. (in 10% davka). — Naročilo malih oglasov naslovite na upravo „Našega tednika“, kjer mora biti najkasneje do vsakega ponedeljka rvečer. Oglas morete naročiti tudi telefonsko (Celovec, št. 43-58).

Električni hladilniki, 45 litrov: 3600 šil. 60 litrov: 3920. 100 litrov: 5200. MODRITSCH — elektrotrgo-
vina, Celovec, Wienergasse.

Vaša ročna pisava pove vse! Fr. Volkman, Obsteig, Tirol. Priloži-
te 10.— šil.

Kdor išče delavca, kdor išče služ-
bo, ako kaj kupuješ, ako prodajáš
— k vsemu Ti pripomore Mali
oglas v „Našem tedniku“.

Priporoča se izdelovalnica in trgo-
vina z okvirji in zaloga umetniških
slik Hans Treffer, Celovec, Burg-
gasse.

Kozličje in jančje kože itd., ku-
puje po najvišjih cenah trgovina
z usnjem Hans BON, Celovec,
Osterwitzgasse 4

Obiščite restavracijo „Zur Glocke“,
Celovec, Bahnhofstrasse. Vsak četr-
tek, soboto in nedeljo ples.

19. — — Preoblikovanje slamni-
kov Hutsalon „Elios“ Völkermark-
ter Strasse 13.

Zelim spoznati zaradi ženitve dekle
od 18 do 23 let. Dopise s sliko na
„Naš tednik“ pod „veleposestnik“.

Dekle do 24 let, ki se hoče poro-
čiti s poštenim fantom, naj piše
na „Naš tednik“ pod „ljubezen“.
Slika!

Blazinasti moški zračni čevlji šil.
209. Strokovna popravila, podpla-
tenje zračnih čevljev. BEHR,
Beljak-Villach, Italiener Strasse.
Widmannngasse.

Električne priprave, motorji, le-
stenci, kuhalniki, štedilniki in ra-
dijski aparati najugodnejše Elektro-
HAAS & CO, Celovec, Bahnhof-
strasse.

Zimnice (modroci) tridelni polnje-
ni s 1a afrikom kompletne veliko-
sti. Šil. 395 in 375 KRISCHKE &
CO Celovec-Klagenfurt, 8. Mai
Strasse in Neuer Platz

Zastopniki na deželi za prodajo
kmetijskih strojev, motorjev, šil-
valnih strojev in koles se sprejme-
jo. Ponudbe pod „provizija“ na
upravo „Našega tednika“.

Prodamo še nakaj stavbišč (Bau-
grund) po ugodni ceni v bližini
Celovca, ob avtobusni postaji. Pro-
štija Podkmos-Gurnitz, p. Eben-
tal.

Iščem dekle od 18 do 24 let. Do-
pise na upravo „Našega tednika“,
Slika zaželjena.

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT
Stadttheater

Začetek ob 15.30, 17.45, ob pone-
deljkih tudi ob 20. uri.

Od 2. do 8. V. „Die verschleierte
Maja“

Prechtl

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30.
Od 2. do 8. V. „Die drei Dorf-
kavaliere“

BELJAK-VILLACH

Bahnhoflichtspiele

Predstave ob 12., 16. uri, ob 18.15
ter ob 20.30, ob nedeljah tudi ob
10. uri dopoldne.

Od 2. do 5. V. „Endstation Schn-
sucht“

Od 6. do 8. V. „Das Ding aus einer
anderen Welt“

Dne 4. V. ob 10. uri, dne 5. in
6. V. ob pol 10. uri: „Märchen
und Schnurren“, za naše otroke;
30% znižane cene.

**Dobro jutro — dober dan,
SCHLEPPE-pivo vsaki dan!**

POCENI PRODAJA v trgovski hiši **Georg Umschaden** se je pričel! Varčno kupiti pomeni: kupiti v trgovski hiši **Georg Umschaden** Celovec - Klagenfurt Fleischmarkt